

Filemon

- 1 Paulus, een gevangene van Christus Jezus, en Timotheüs, de broeder, aan Filemon, den geliefde, en onzen medearbeider,
- 2 En aan Appia, de geliefde, en aan Archippus, onzen medestrijder, en aan de Gemeente, die te uwen huize is:
- 3 Genade zij ulieden en vrede van God, onzen Vader, en den Heere Jezus Christus.
- 4 Ik dank mijn God, uwer altijd gedachtig zijnde in mijn gebeden;
- 5 Alzo ik hoor uw liefde en geloof, hetwelk gij hebt aan den Heere Jezus, en jegens al de heiligen;
- 6 Opdat de gemeenschap uws geloofs krachtig worde in de bekendmaking van alle goed, hetwelk in ulieden is door Christus Jezus.
- 7 Want wij hebben grote vreugde en vertroosting over uw liefde, dat de ingewanden der heiligen verkwikt zijn geworden door u, broeder!
- 8 Daarom, hoewel ik grote vrijmoedigheid heb in Christus, om u te bevelen, hetgeen betamelijk is;
- 9 Zo bid ik nochtans liever door de liefde, daar ik zodanig een ben, te weten Paulus, een oud man, en nu ook een gevangene van Jezus Christus.
- 10 Ik bid u dan voor mijn zoon, denwelken ik in mijn banden heb geteeld, namelijk Onesimus;
- 11 Die eertijds u onnut was, maar nu u en mij zeer nuttig; denwelken ik wedergezonden heb.
- 12 Doch gij, neem hem, dat is mijn ingewanden, weder aan;
- 13 Denwelken ik wel had willen bij mij behouden, opdat hij mij voor u dienen zou in de banden des Evangelies.
- 14 Maar ik heb zonder uw goedvinden niets willen doen, opdat uw goeddadigheid niet zou zijn als naar bedwang, maar naar vrijwilligheid.
- 15 Want veellicht is hij daarom voor een kleinen tijd van u gescheiden geweest, opdat gij hem eeuwig zoudt weder hebben.
- 16 Nu voortaan niet als een dienstknecht, maar meer dan een dienstknecht, namelijk een geliefden broeder, inzonderheid mij, hoeveel te meer dan u, beide in het vlees en in den Heere.
- 17 Indien gij mij dan houdt voor een metgezel, zo neem hem aan, gelijk als mij.
- 18 En indien hij u iets verongelijkt heeft, of schuldig is, reken dat mij toe.
- 19 Ik, Paulus, heb het geschreven met deze mijn hand, ik zal het betalen; opdat ik u niet zegge, dat gij ook uzelfen mij daartoe schuldig zijt.
- 20 Ja, broeder, laat mij uwer hierin genieten in den Heere; verkwik mijn ingewanden in den Heere.
- 21 Ik heb aan u geschreven, vertrouwend op uw gehoorzaamheid; en ik weet, dat gij doen zult ook boven hetgeen ik zeg.
- 22 En bereid mij ook tegelijk een herberg; want ik hoop, dat ik door uw gebeden ulieden zal geschonken worden.
- 23 U groeten Epafras, mijn medegevangene in Christus Jezus,
- 24 Markus, Aristarchus, Demas, Lukas, mijn medearbeiders.
- 25 De genade van onzen Heere Jezus Christus zij met uw geest. Amen.

De Brief is beeldspraak

De Brief van de apostel Paulus aan Filemon, is slechts één bladzijde in de Bijbel. Het *lijkt* daarom misschien een onbelangrijke, maar het is juist een heel bijzondere brief! De hele brief aan Filemon, is één grote metafoor, oftewel beeldspraak, met betrekking tot de tienstammen van Israël. Maar de Brief heeft *nog meer* typologische betekenissen. De Brief is vroeger vaak misbruikt om de slavernij in stand te houden.

Van Boven naar beneden

De Bijbelse gebeurtenissen werden, en worden, door de kerken vaak *letterlijk* toegepast op de maatschappij. Daarbij wordt ook nog eens de *mens* centraal gezet. Terwijl de Bijbel, het Woord van God, een Geestelijke Boodschap is; geschreven van Boven naar beneden. Vandaar dat achter elke Bijbelse gebeurtenis, dan ook een *geestelijke* toepassing schuilt. God is Geest. Dit wil overigens *niet* zeggen, dat de gebeurtenissen niet daadwerkelijk zijn gebeurd. Iets moet namelijk eerst écht gebeurd zijn, om er een *geestelijke* betekenis aan te kunnen hangen!

Johannes 4

24 God is een Geest, en die Hem aanbidden, moeten Hem aanbidden in geest en waarheid.

De Brief in vogelvlucht

Filemon had een dienstknecht die, op één of andere wijze, verdwenen was; Onesimus. Deze verdwenen slaaf kwam met Paulus in contact, en kwam daardoor tot geloof. De tot geloof gekomen dienstknecht werd, door Paulus, *teruggestuurd* naar Filemon. In onze tijd is de slavernij afgeschaft, dus wat moeten we met deze Brief?

De indeling van de Brief

Vers 1 t/m 3 is het briefhoofd; van wie, en aan wie is de Brief geschreven

Vers 4 t/m 7 en in

Vers 19 t/m 22 wordt er gesproken over de relatie die er is tussen Paulus en Filemon

Vers 8 t/m 18 wordt er gesproken over Onesimus

Vers 23 t/m 25 is de afsluiting; het slot van de Brief

Voor wie bestemd?

De Brief aan Filemon, werd geschreven door Paulus, vanuit de gevangenis in Rome. Het is een Brief, dus niet aan *iedereen* gericht. De Brief is niet voor iedereen bestemd. Hij is geadresseerd. Eigenlijk wordt in *alle* Brieven van het Nieuwe Testament, geschreven over de verborgenheden van het Koninkrijk der Hemelen. Oftewel; ze gaan over Gemeentelijke Waarheden. En Gemeentelijke Waarheden, zijn bestemd voor de Gemeente! Wie de Gemeente is? De Gemeente bestaat uit *alle* wedergeboren mensen, tussen de eerste en tweede Komst van de Heere Jezus Christus. De Gemeente bestaat dus uit *alle* gelovigen. De Gemeente heeft niks te maken met een kerkelijk instituut.

Mattheüs 13

10 En de discipelen tot Hem komende, zeiden tot Hem: *Waarom spreekt Gij tot hen door gelijkenissen?*

11 En Hij, antwoordende, zeide tot hen: *Omdat het u (de discipelen, typologisch de Gemeente) gegeven is, de verborgenheden van het Koninkrijk der hemelen te weten, maar dien (de ongelovige Joden, en ongelovigen in het algemeen) is het niet gegeven.*

Koning van het geopenbaarde Koninkrijk

Het Koninkrijk der Hemelen is *nu* nog verborgen, maar zal zich straks uitbreiden over de aarde. Het *zichtbare* Koninkrijk is al beloofd aan David. Maar deze Belofte is nog steeds niet vervuld, en staat dus nog te gebeuren! De Heere Jezus Christus is de Zoon van David, en daardoor Koning van dat nu nog verborgen, maar straks geopenbaarde, Koninkrijk. (zie ook de studie 'het eeuwige Koninkrijk')

Mattheüs 1

1 Het boek des geslachts van JEZUS CHRISTUS, den **Zoon van David**, den zoon van Abraham.

2 Samuël 7

8 Nu dan, alzo zult gij tot Mijn knecht, tot David, zeggen: Zo zegt de HEERE der heirscharen: *Ik heb u genomen van de schaapskooi, van achter de schapen, dat gij een voorganger zoudt zijn over Mijn volk, over Israël*

----

12 Wanneer uw dagen zullen vervuld zijn, en gij met uw vaderen zult ontslapen zijn, zo zal Ik uw zaad na u doen opstaan, dat uit uw lijf voortkomen zal, **en Ik zal zijn (de Heere Jezus Christus) koninkrijk bevestigen.**

13 Die zal Mijn Naam een huis bouwen; en Ik zal den stoel zijns koninkrijks bevestigen tot in eeuwigheid.

14 Ik zal hem (de Heere Jezus Christus) zijn tot een Vader, en hij (de Heere Jezus Christus) zal Mij zijn tot een zoon; dewelke als hij misdoet, zo zal Ik hem met een mensenroede en met plagen der mensenkinderen straffen.

15 Maar Mijn goedertierenheid zal van hem niet wijken, gelijk als Ik die weggenomen heb van Saul, dien Ik van voor uw aangezicht heb weggenomen.

16 Doch uw huis (Israël) zal bestendig zijn, en uw koninkrijk (geopenbaarde Messiaanse Vredesrijk oftewel het geopenbaarde Koninkrijk van de Heere Jezus Christus) tot in eeuwigheid, voor uw aangezicht; uw stoel zal vast zijn tot in eeuwigheid.

17 Naar al deze woorden, en naar dit ganse gezicht, alzo sprak Nathan tot David.

Zoon des mensen, en Zoon van God

Lukas 11

Onze Vader, Die in de hemelen zijt! Uw Naam worde geheiligd. **Uw Koninkrijk kome.** Uw wil geschiede, gelijk in den hemel, alzo ook op de aarde. (Zijn Koninkrijk zal zich *uitbreiden* vanuit de Troon in Hemel, naar de Troon op de aarde)

God belooft dus een Eeuwige Zoon aan David. En God zegt daarbij dat deze Zoon van David, *Gods Zoon* zal zijn! Deze Zoon zal voor Eeuwig zitten op de **Troon van Zijn Hemelse Vader**. Deze Zoon zal ook voor Eeuwig zitten op de **Troon van Zijn vader Koning David in Jeruzalem**. En daarmee is Hij voor *eeuwig* Koning over alle Volkeren van de aarde. David was de zoon des mensen, David was de erfgenaam van de troon over de hele mensheid in Adam. En de laatste Zoon, en Erfgenaam van de troon over de hele mensheid, is uiteraard de Heere Jezus Christus. Hij is sinds Zijn Opstanding uit de dood, nu al meer dan tweeduizend jaar, de **Zoon des mensen. En tevens Zoon van God**.

Het ongeloof van Israël

Mattheüs 27

41 En desgelijks ook de overpriesters met de Schriftgeleerden, en ouderlingen, en Farizeën, Hem bespottende, zeiden:

42 Anderen heeft Hij verlost, Hij kan Zichzelven niet verlossen. Indien Hij de Koning Israëls is, dat Hij nu afkome van het kruis, en wij zullen Hem geloven.

*43 Hij heeft op God betrouwd; dat Hij Hem nu verlosse, indien Hij Hem wel wil; want Hij heeft gezegd: **Ik ben Gods Zoon**.*

Johannes 19

*19 En Pilatus schreef ook een opschrift, en zette dat op het kruis; en er was geschreven: JEZUS, DE NAZARENER, **DE KONING DER JODEN**.*

20 Dit opschrift dan lazen velen van de Joden; want de plaats, waar Jezus gekruist werd, was nabij de stad; en het was geschreven in het Hebreeuws, in het Grieks, en in het Latijn.

*21 De overpriesters dan der Joden zeiden tot Pilatus: Schrijf niet: De Koning der Joden; maar, dat Hij gezegd heeft: **Ik ben de Koning der Joden**.*

22 Pilatus antwoordde: Wat ik geschreven heb, dat heb ik geschreven.

In afwachting van het geopenbaarde Koninkrijk, is er nu dus het *verborgen* Koninkrijk. Met een *verborgen* Hemels Volk; de Gemeente. En waarom is er nog geen zichtbaar Koninkrijk? Vanwege het *ongeloof* van het Joodse Volk. Het Joodse Volk heeft de Heere twee keer verworpen, en ontkend. Tot op de dag van vandaag, gelooft zij niet dat de Christus, de Zoon van God is...En niemand komt tot de Vader dan door de Zoon! Maar de ontrouw, en dus het ongeloof, van het Joodse Volk, doet de Trouw van God *niet* teniet. En dus is er wel degelijk een Koninkrijk, maar *verborgen* voor het Joodse Volk. God laat Zich niet tegenhouden door een Volk dat Hem niet wil.

Romeinen 3

*3 Want wat is het, al zijn sommigen ongelovig geweest? **Zal hun ongelovigheid het geloof van God te niet doen?***

4 Dat zij verre. Doch God zij waarachtig, maar alle mens leugenachtig; gelijk als geschreven is: Opdat Gij gerechtvaardigd wordt in Uw woorden, en overwint, wanneer Gij oordeelt.

2 Timotheüs 2

*13 Indien wij ontrouw zijn, **Hij blijft getrouw**; Hij kan Zichzelven niet verloochenen.*

De verborgenheden van het Koninkrijk

De Brieven van het Nieuwe Testament, spreken dus met name over Gemeentelijke Waarheid. Niet uitsluitend, want de Gemeentelijke Waarheid maakt deel uit van de Verborgenheden van het Koninkrijk. En *daarom* zijn de Brieven geadresseerd aan de Gemeente. En niet aan de Joden, of aan andere ongelovigen. Zo ook de Brief van Paulus aan Filemon. Ook in deze Brief wordt dus gesproken over Gemeentelijke Waarheden.

Lukas 8

9 En Zijn discipelen (typologisch de Gemeente) vraagden Hem, zeggende: Wat mag deze gelijkenis wezen?

10 En Hij zeide: U (de Gemeente, Zijn Lichaam, oftewel de gelovigen) is het gegeven, **de verborgenheden van het Koninkrijk Gods te verstaan (=begrijpen)**; maar tot de anderen (= het Joodse Volk, ongelovigen) spreek Ik in gelijkenissen, opdat zij (het Joodse Volk) ziende niet zien, en horende niet verstaan.

Het Joodse Volk kan zich nu niet bekeren

Lukas 13

34 Jeruzalem, Jeruzalem! gij, die de profeten doodt, en stenigt, die tot u gezonden zijn, hoe menigmaal heb Ik uw kinderen willen bijeenvergaderen, gelijkerwijs een hen haar kiekens onder de vleugelen vergadert; en gijlieden hebt niet gewild?

35 Ziet, uw huis (Israël) wordt ulieden woest (alleen, braak) gelaten. En voorwaar, Ik zeg u, **dat gij Mij niet zult zien, totdat de tijd zal gekomen zijn, als gij zult zeggen: Gezegend is Hij, Die komt in den Naam des Heeren!** (ná het oordeel, aan het einde van de zeventigste Jaarweek, zal zij Zijn Naam aanroepen. Dan zal de Heere Jezus Christus Zijn Voeten op de Olijfberg zetten)

De Heere heeft momenteel Zijn Handen afgetrokken van Zijn Volk. Er zal eerst een oordeel over het Joodse Volk komen, *voordat* zij zich kan bekeren. Als Volk kan zij nu niet tot geloof komen. Dit zal duren tot zij de Naam van de Heere aanroept, *na* de zeventigste Jaarweek. (zie studie Openbaring en studie de zeventigste Jaarweek en studie Mattheüs 24) Dan zal ook het Joodse Volk de Geest uitgegoten krijgen, en zal ook zij leven onder het Nieuwe Verbond der Genade. Vanaf dát moment zal Zijn Koninkrijk, in etappes, geopenbaard worden. Zichtbaar worden op de aarde. Elke *individuele* Jood kan zich hedentendage natuurlijk wél bekeren, en behoort dan gewoon tot de Gemeente. 'Messiaanse Joden' is een on-Bijbelse term. Messiaanse Joden zijn gewoon Christenen, en dus leden van Zijn Lichaam.

Jesaja 6

9 Toen zeide Hij: Ga henen, en zeg tot dit volk: Horende hoort, maar verstaat niet, en ziende ziet, maar merkt niet.

10 Maak het hart dezès volks vet, en maak hun oren zwaar, en sluit hun ogen, opdat het niet zie met zijn ogen, noch met zijn oren hore, noch met zijn hart versta, noch zich bekere, en Hij het geneze.

11 Toen zeide ik: Hoe lang, Heere? (hoe lang kan het Joodse Volk zich niet bekeren?) En Hij zeide: **Totdat de steden verwoest worden, zodat er geen inwoner zij, en de huizen, dat er**

geen mens zij, en dat het land met verwoesting verstrooid worde. (Dit gebeurt in de tweede helft van de zeventigste Jaarweek; het oordeel over Israël)

Joël 2

28 En daarna (na de verdrukking over Israël, in de tweede helft van de zeventigste Jaarweek) zal het geschieden, dat Ik Mijn Geest zal uitgieten over alle vlees (dan zal ook een gelovig overblijfsel van het Joodse Volk onder het Nieuwe Verbond der Genade gaan leven, door de inwonende Geest van God), en uw zonen en uw dochteren zullen profeteren; uw ouden zullen dromen dromen, uw jongelingen zullen gezichten zien;

29 Ja, ook over de dienstknechten, en over de dienstmaagden, zal Ik in die dagen Mijn Geest uitgieten.

30 En Ik zal wondertekenen geven in den hemel en op de aarde: bloed, en vuur, en rookpilaren.

31 De zon zal veranderd worden in duisternis, en de maan in bloed, eer dat die grote en vreselijke dag des HEEREN komt. (dag des Heeren=het oordeel van de Heere, gedurende veertig jaar. Zeven jaren verdrukking over Israël, en drieëndertig jaren grote verdrukking over de andere volkeren; zie ook de studies Mathheüs 23 en 24)

32 En het zal geschieden, al wie den Naam des HEEREN zal aanroepen, zal behouden worden; (een gelovig overblijfsel van het Joodse Volk zal in haar wanhoop de naam van de Heere aanroepen) want op den berg Sions en te Jeruzalem zal ontkoming zijn, gelijk als de HEERE gezegd heeft; en dat, bij de overgeblevenen (gelovig overblijfsel), die de HEERE zal roepen.

Jeremia 31

31 Ziet, de dagen komen, spreekt de HEERE, dat Ik met het huis van Israël en met het huis van Juda een nieuw verbond zal maken;

32 Niet naar het verbond, dat Ik met hun vaders gemaakt heb, ten dage als Ik hun hand aangreep, om hen uit Egypteland uit te voeren, welk Mijn verbond zij vernietigd hebben, hoewel Ik hen getrouwd had, (het Oude Verbond der Wet; zie ook de studie 'de tien geboden') spreekt de HEERE;

33 Maar dit is het verbond (het Nieuwe Verbond der Genade), dat Ik na die dagen (na de zeventigste Jaarweek) met het huis van Israël (het gelovig overblijfsel van het Joodse Volk) maken zal, spreekt de HEERE: Ik zal Mijn wet in hun binnenste geven, en zal die in hun hart schrijven; en Ik zal hun tot een God zijn, en zij zullen Mij tot een volk zijn. (uiteindelijk zullen de gelovigen uit alle twaalf/dertien stammen weer verzameld worden)

Het Oude Testament bevat Gemeentelijke Waarheid

Oud Testamentische typologie bevat op de allereerste plaats Gemeentelijke Waarheid. En bevat natuurlijk ook de verborgenheden van het Koninkrijk. Daarnaast is deze typologie ook nog toepasbaar op het geopenbaarde Koninkrijk van Christus. Deze Waarheden zijn op typologische, en cryptische, en verborgen manieren verwerkt in het Oude Testament. Het is een groot misverstand dat het Oude Testament alleen maar typologie bevat, die dan in het Nieuwe Testament vervuld wordt. Typologie is prachtig, maar het is en blijft een *illustratie*. Je mag er geen leer op bouwen. Het heeft in de Bijbel juist een *verbergende functie*, zoals in de gelijkenissen. Je zou een leer kennen, en *daarna* de illustraties ervan in de Bijbel terugvinden. (zie ook de studie 'Typologie in de Bijbel') De typologie in de Bijbel heeft *altijd* een profetische betekenis.

Strategie in de geestelijke strijd was verborgen gehouden

Efeze 6

11 Doet aan de gehele wapenrusting Gods, opdat gij kunt staan tegen de listige omléidingen des duivels.

*12 Want wij hebben den strijd niet tegen vlees en bloed, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de geweldhebbers der wereld, der duisternis dezer eeuw (eeuw is de vertaling van Griekse 'aion'; de manier waarop de wereld is ingericht en functioneert en bestuurd wordt; de bestuurlijke macht), tegen de **geestelijke boosheden** in de lucht.*

Het Oude Testament houdt een aantal zaken *verborgen*. En dat is niet voor niets. Daar is een goede reden voor. We hebben namelijk een *geestelijke* strijd, vanaf de dagen van Adam. En je strategie op *voorhand* bekend maken aan de tegenpartij, is dan niet heel handig. God heeft veel bekend gemaakt, maar belangrijke details van Zijn Heilsplan heeft God verzwegen. Maar natuurlijk vind je ook typologie in het Nieuwe Testament; in, onder andere, de gebeurtenissen en tekenen.

1 Korinthe 2

7 Maar wij spreken de wijsheid Gods, bestaande in verborgenheid, die bedekt was (de Wijsheid van God was bedekt, werd verborgen gehouden), welke God te voren verordineerd heeft tot heerlijkheid van ons, eer de wereld was; (het plan stond al in eeuwigheid vast, en daarin werd een deel verborgen gehouden)

8 Welke niemand van de oversten dezer wereld (= Gods geestelijke tegenstanders) gekend heeft; want indien zij ze gekend hadden, zo zouden zij den Heere der heerlijkheid niet gekruist hebben. (Als de Satan het plan wél gekend had, dan zou hij de Heere niet gedood hebben, omdat de kruisiging deel was van Gods Plan. Deze gebeurtenis lag wel vast in het Oude Testament, maar wel op een verborgen, typologische wijze. Lees hierover bijvoorbeeld in Jesaja 53. Ook vertelde de Heere Jezus Christus aan de Emmaüsgangers dat in het Oude Testament al over Hem geschreven is)

Lukas 24

25 En Hij zeide tot hen: O onverstandigen en tragen van hart, om te geloven al hetgeen de profeten gesproken hebben!

26 Moest de Christus niet deze dingen lijden, en alzo in Zijn heerlijkheid ingaan?

*27 En begonnen hebbende van Mozes en van al de profeten, legde Hij hun uit, in al de Schriften, hetgeen van Hem geschreven was. (Christus legde uit wat er in het Oude Testament van **Hem** geschreven stond. Hij opende hun ogen voor deze verborgen Waarheden)*

De Verborgenheid

Alle Brieven van Paulus gaan over Gemeentelijke Waarheden. Apostel Paulus is de eerste die alle Gemeentelijke Waarheden gehoord heeft. De Heere Jezus Christus heeft *hem* aangesteld om de Verborgenheid bekend te maken. Dus ook in de (gevangenis-)Brief aan Filemon. (lees ook de studie 'Efeze 3; de Verborgenheid')

Wat een toeval!!

De geschiedenis van Paulus, en Filemon, en Onesimus, is profetisch en symbolisch. Paulus heeft een kennis in Kolosse, namelijk Filemon. Paulus zit in gevangenschap in Rome. Hij heeft daar een eigen gehuurde woning. Hij heeft de vrijheid om in zijn huis mensen te ontvangen. Vanuit zijn gevangenschap, predikt Paulus over de Verborgenheid. Hij spreekt daar over Gemeentelijke Waarheden. Ook Onesimus komt bij Paulus op bezoek. Blijkt Onesimus een weggelopen dienstknecht van Filemon te zijn! Over 'toeval' gesproken...

Kolossensen 4

2 Houdt sterk aan in het gebed, en waakt in hetzelfde met dankzegging;

3 Biddende meteen ook voor ons, dat God ons de deur des Woords opene, om te spreken de verborgenheid van Christus, om welke ik ook gebonden ben;

4 Opdat ik dezelve moge openbaren, gelijk ik moet spreken.

(Paulus zegt hier niet; dat God de deur van de gevangenis zou openen voor hem, maar hij zegt dat hij hoopt dat God de deur van het Woord opent. Zodat hij onverhinderd en vrijmoedig kan spreken over de Verborgenheid. Over de Bedeling waar hij dienaar van is geworden)

Gevangenen van Christus Jezus

Efeze 3

*1 Om deze oorzaak **ben ik Paulus de gevangene van Christus Jezus**, voor u, die heidenen zijt.*

2 Indien gij maar gehoord hebt van de bedeling der genade Gods, die mij gegeven is aan u;

3 Dat Hij mij door openbaring heeft bekend gemaakt deze verborgenheid, (gelijk ik met weinige woorden te voren geschreven heb;

4 Waaraan gij, dit lezende, kunt bemerken mijn wetenschap, in deze verborgenheid van Christus),

De situatie van Paulus in de gevangenis, is historisch. Maar Paulus in de gevangenis is ook een uitbeelding, oftewel een type, van de situatie van de Gemeente! Wij zijn immers *ook* gevangenen van Christus Jezus. En dat klinkt misschien negatief, maar dat is het niet. Want op een bepaalde manier zijn *alle* gelovigen door Christus gevangen genomen. Oftewel; wij hebben ons *laten* vangen. Wij hebben het Woord, de Bijbel, gepakt, maar eigenlijk heeft het Woord daarna óns gepakt! Wij hebben ons, door Hem, laten afzonderen van de wereld, want Hij heeft ons *uit* deze wereld getrokken. Hij heeft ons in de Hemel gezet. Mede met Hem. (zie ook de studie 'Buiten de wereld')

Kolossensen 1

12 Dankende den Vader, Die ons bekwaam gemaakt heeft, om deel te hebben in de erve der heiligen in het licht;

*13 Die ons getrokken heeft uit de macht der duisternis, **en overgezet heeft in het Koninkrijk van den Zoon Zijner liefde;***

Efeze 2

*6 En heeft ons mede opgewekt, en heeft ons mede **gezet in den hemel** in Christus Jezus;*

Gevangenis en ballingschap

De Hebreeuwse woorden voor gevangenis en ballingschap, zijn exact hetzelfde. Het betekent *beiden* dat men *buiten* de samenleving is geplaatst. Het betekent eigenlijk niet opgesloten, maar buitengesloten! Men neemt immers geen deel meer aan het leven *buiten* de muren. Paulus zegt een gevangene te zijn van Christus, terwijl hij feitelijk twee jaar in *Romeinse* gevangenschap zat. Dit heeft typologische betekenissen. Zoals *elke* gebeurtenis in de Bijbel geestelijk overdrachtelijke betekenissen heeft. Gevangenschap is de uitbeelding van de Gemeente in deze tegenwoordige wereld. Wij zijn, als het goed is, *buiten* de legerplaats, *buiten* de maatschappij. De Gemeente is een volk in ballingschap.

Hebreeën 13

12 Daarom heeft ook Jezus, opdat Hij door Zijn eigen bloed het volk (de Gemeente) zou heiligen (bekwaam maken om God te kunnen dienen), buiten de poort geleden.

13 Zo laat ons dan tot Hem uitgaan buiten de legerplaats, (buiten de maatschappij, buiten de wereld en de gevestigde orde) Zijn smaadheid (vernedering, spot) dragende.

14 Want wij hebben hier (in de wereld) geen blijvende stad, maar wij zoeken (richten ons op) de toekomstige. (Hemels Jeruzalem; Koninkrijk der Hemelen)

Johannes 18

36 Jezus antwoordde: Mijn Koninkrijk is niet van deze wereld. Indien Mijn Koninkrijk van deze wereld ware, zo zouden Mijn dienaren gestreden hebben, opdat Ik den Joden niet ware overgeleverd; maar nu is Mijn Koninkrijk niet van hier. (momenteel is Zijn Koninkrijk verborgen in de Hemel, straks breidt zich dat uit over de aarde)

Wij horen niet bij de wereld

Kolossensen 3

1 Indien gij dan met Christus opgewekt zijt, zo zoekt (richt je op) de dingen, die boven zijn, waar Christus is, zittende aan de rechter hand Gods.

2 Bedenkt de dingen, die boven zijn, niet die op de aarde zijn. (laat je gedachten zijn bij de Hemelse zaken, niet bij de wereldse dingen)

Als het goed is, houden wij onze blik dan ook naar *Boven* gericht. Wij horen niet bij de wereld, want wij zijn afgezonderd van de wereld, door de Heere Zélf. Want zoals Christus door de wereld verworpen werd, zo werd Paulus door de wereld verworpen, en zo worden ook *wij* door de wereld verworpen. En voor dwaas gerekend. Wij zijn een Hemels volk in ballingschap, en dus gevangen, want die woorden zijn in het Hebreeuws immers hetzelfde. Bovendien heeft de Heere ons duur betaald. Wij als Gemeenteleden zijn in feite slaven (*doulos*), oftewel dienstknechten, van de Heere Jezus Christus. Dus *gevangenen* van de Heere Jezus Christus. Wij zijn Zijn Bezit, en Erfdeel.

Psalm 68

19 Gij zijt opgevaren in de hoogte; Gij hebt de gevangenis (de Gemeente) gevankelijk (de gevangenis als gevangene) gevoerd; Gij hebt gaven (verantwoordelijkheden) genomen om uit te delen onder de mensen; ja, ook de wederhorigen om bij U te wonen, o HEERE God!

20 Geloofd zij de Heere; dag bij dag overlaadt Hij ons. Die God is onze Zaligheid. Sela.

Efeze 4

7 Maar aan elkeen van ons is de genade gegeven, naar de maat der gave (=bepaalde verantwoordelijkheid of bediening) van Christus.

8 Daarom zegt Hij: Als Hij opgevaren is in de hoogte, heeft Hij de gevangenis (= de Gemeente) gevangen genomen, en heeft den mensen gaven (bepaalde verantwoordelijkheden) gegeven.

De Brief aan Filemon is door twee personen geschreven

Filemon

1 Paulus, een gevangene van Christus Jezus, en Timotheüs, de broeder, aan Filemon, den geliefde, en onzen medearbeider,

Paulus schrijft de Brief aan Filemon, *samen* met broeder Timotheüs. De broeder staat er. Hij is medearbeider voor God, en beiden zijn daarom erfgenamen. De Brief is dus door *twee* personen geschreven. Er zijn twee afzenders. Twee, omdat de Brief gaat over Gemeentelijke Waarheden. Twee, omdat dit typologisch verwijst naar het *dubbel deel* van de Gemeente van eerstgeborenen. De eerstgeborene krijgt een dubbel deel van de erfenis. Twee omdat het ook verwijst naar een Hemelse en een aardse kant van de Gemeente.

Eerstgeboorterecht

De Gemeente is, in Christus (= *samen* met Christus), de Eerstgeborene van de Nieuwe Schepping. Hij het Hoofd, en wij zijn Lichaam. Volgens het Oude Testament krijgt de eerstgeborene een *dubbel* deel van de erfenis, en de eerstgeborene erft automatisch de titel van koning en priester. Dat hoort, Bijbels gezien, gewoon bij het eerstgeboorterecht.

Deuteronomium 21

17 Maar den eerstgeborene, den zoon der gehate, zal hij kennen, gevende hem het **dubbele deel** van alles, wat bij hem zal worden gevonden; want hij is het beginsel zijner kracht, het **recht der eerstgeboorte** is het zijne.

Hebreeën 12

23 Tot de algemene vergadering en de **Gemeente der eerstgeborenen** (de Gemeente is als Lichaam van Christus eerstegeborene van de nieuwe Schepping), die in de hemelen opgeschreven zijn, en tot God, den Rechter over allen, en de geesten der volmaakte rechtvaardigen;

Jakobus 1

18 Naar Zijn wil heeft Hij ons gebaard door het Woord der waarheid, opdat wij zouden zijn als **eerstelingen Zijner schepselen**. (samen met Christus zijn wij eerstelingen van de nieuwe Schepping; Hij het Hoofd, en wij Zijn Lichaam)

Brief aan de Kolossensen

Filemon

1 Paulus, een gevangene van Christus Jezus, en Timotheüs, de broeder, aan Filemon, den geliefde, en onzen medearbeider,

2 En aan Appia , de geliefde, en aan Archippus, onzen medestrijder, en aan de Gemeente, die te uwen huize is:

Appia is mevrouw Filemon. Er staat 'zuster' in plaats van 'de geliefde'. Appia neemt deel aan de bediening van Filemon. Filemon was een gelovige uit Kolosse, en de verantwoordelijke van de Gemeente daar. Er staat immers dat bij *hem* thuis de Gemeente samenkomt. Feitelijk is de Brief daarom gericht aan de *hele* Gemeente in Kolosse. Dus gaat de Brief over méér dan alleen een weggelopen slaaf. Want wát hebben al die andere Kolossensen daar mee te maken?! Bovendien staat de Brief natuurlijk niet voor niets in de Bijbel...

Dezelfde datum

De Brief Filemon is van *dezelfde* datum als de Brief aan de Kolossensen. De Kolossensenbrief bevat de hoogste, geestelijke, Hemelse en dus Gemeentelijke Waarheid. Beide Brieven lopen parallel, en beide Brieven zijn gericht aan de Gemeente in Kolosse. Alleen is de Brief aan Filemon iets meer specifiek gericht aan hem, maar dus zéker ook aan de Gemeente.

Onesimus, Tychikus, Epafra, Lukas, Demas en Archippus

Via de Kolossensenbrief kun je lezen dat Tychikus en Onesimus *samen* de Kolossensenbrief bezorgt hebben bij de Kolossensen. Zij hebben ook *samen* de Brief bezorgd bij Filemon. Ook Epafra, Demas, Lukas en Archippus worden in *beide* Brieven genoemd. Dus Brieven van dezelfde datum. Vergelijk onderstaande verzen uit Kolossensen en uit Filemon maar eens.

Kolossensen 4

7 Al mijn (persoonlijke) zaken zal u bekend maken **Tychikus**, de geliefde broeder, en getrouwe dienaar, en mededienstknecht in den Heere;

8 Denwelken ik tot hetzelfde einde tot u gezonden heb, opdat hij ~~uw~~ onze zaken wete, en uw harten vertrooste;

9 **Met Onesimus**, den getrouwen en geliefden broeder, dewelke uit de uwen is (Onesimus kwam ook uit Kolosse, en hier wordt gesuggereerd dat hij familie was van iemand uit de Gemeente van Kolosse); zij zullen u alles bekend maken, wat hier is.

--

12 U groet **Epafra**, die uit de uwen is, een dienstknecht van Christus, te allen tijde strijdende voor u in de gebeden, opdat gij staan moogt volmaakt en volkomen in al den wil van God.

--

14 U groet **Lukas**, de medicijnmeester, de geliefde, en **Demas**.

--

17 En zegt aan **Archippus**: Zie op de bediening, die gij aangenomen hebt in den Heere, dat gij die vervult.

Filemon

2 En aan Appia, de geliefde, en aan Archippus, onzen medestrijder, en aan de Gemeente, die te uwen huize is:

--

23 U groeten Epafra, mijn medegevangene in Christus Jezus,

24 Markus, Aristarchus, Demas, Lukas, mijn medewerkers.

25 De genade van onzen Heere Jezus Christus zij met uw geest. Amen.

De Bijbelse betekenis van dienstknecht

Onesimus was, toen hij wegliep, geen *gelovige* in Kolosse. Onesimus was een weggelopen dienstknecht. Slaaf is in de Bijbel vertaald met 'dienstknecht'. Het begrip 'slaaf' in de Bijbel, betekent niet persé dat de slaaf enorm hard moet werken. Of überhaupt moet werken. Het betekent dat de dienstknecht 'lijfeygene' is van zijn heer. Hij is eigendom van zijn heer. Als het over werk gaat, heet hij geen dienstknecht, maar *dienaar*. Maar als het over zijn relatie ten opzichte van zijn werkgever gaat, is hij *lijfeygene* oftewel *dienstknecht*.

Een kind verschilt niets van een dienstknecht

Een kind verschilt niets van een dienstknecht, want het kind is 'eigendom', oftewel lijfeygene van de ouders. Het kind zou daarom luisteren naar de ouders. Een kind kan ook in dienst zijn van zijn vader. Tegenwoordig werken er toch ook zonen in het bedrijf van hun vader? Onesimus zou dus maar zo een *zoon* kunnen zijn van Filemon...

Galaten 4

1 Doch ik zeg, zo langen tijd als de erfgenaam een kind is, zo verschilt hij niets van een dienstknecht, hoewel hij een heer is van alles;

2 Maar hij is onder voogden en verzorgers, tot den tijd van den vader te voren gesteld.

Wie is Archippus?

Kolossensen 4

*17 En zegt aan **Archippus**: Zie op de bediening, die gij aangenomen hebt in den Heere, dat gij die vervult.*

18 De groetenis met mijn hand, van Paulus. Gedenkt mijner banden. De genade zij met u. Amen.

Filemon

1 Paulus, een gevangene van Christus Jezus, en Timotheüs, de broeder, aan Filemon, den geliefde, en onzen medewerker,

2 En aan Appia, de geliefde, en aan Archippus, onzen medestrijder, en aan de Gemeente, die te uwen huize is:

Het antwoord op de vraag wie Archippus is, die genoemd wordt in het tweede vers van de Brief aan Filemon, kunnen we vinden in Kolossensen vier. Paulus geeft een opdracht aan Archippus, die een bediening in de Gemeente heeft. Wélke bediening staat er niet bij. Maar Paulus zegt dat hij die bediening *trouw* moet blijven. In Filemon staat dat Archippus een *medestrijder* is. Hij predikt dus het Woord, net als Paulus. Ook kun je in vers twee lezen dat Filemon, Appia en Archippus in één huis wonen. Ze vormen een gezin. Archippus is de zoon van Filemon en Appia. Maar Archippus zou dus ook zomaar een broer van Onesimus kunnen zijn...Dan zou Filemon twee zonen hebben!

Huisgemeente

en aan de Gemeente, die te uwen huize is:

Dit is dus dezelfde Gemeente, als waar de Kolossensenbrief aan geschreven is. De Gemeente is per definitie een 'huisgemeente'. Bijbels gezien *bestaat* er helemaal geen institutionele Gemeente. Er staan in de Bijbel geen richtlijnen voor hoe een Gemeente opgebouwd zou moeten worden. De Gemeente kwam samen bij degene die daar ruimte voor had, en de verantwoordelijkheid nam om bijeenkomsten te organiseren. Bijbels gezien *kent* de Gemeente dus geen organisatie-structuur. De bediening van de Gemeente berust gewoon bij degene die persoonlijk het initiatief neemt voor de samenkomst. *Diegene* draagt dan de verantwoordelijkheid. Er zijn niet voor niks alleen huisgemeenten, want bij grotere groepen, kun je wachten op problemen. En dan zijn er *eigen* regels en *eigen* wetten, oftewel statuten, nodig om de boel in de hand te houden.

Genade en Vrede

Filemon

3 Genade zij ulieden en vrede van God, onzen Vader, en den Heere Jezus Christus.

Een dubbele groet. Genade en vrede. Op deze wijze kom je tegemoet aan zowel de Grieken, als de Joden. De Grieken wensen elkaar Genade, en de Joden wensen elkaar de Vrede. Maar vrede zal onder de Wet niet bereikt worden. Bij Genade zeggen we dat we misdadigers zijn, en naar de oude mens *zijn* wij dat ook! Daarom is het prediken van Genade niet erg populair onder Christenen. Maar beide termen zijn aanduidingen van het Nieuwe Verbond. In de Bijbel komen we zowel Genade Verbond, als Verbond des Vredes tegen. Het verschil tussen Genade en Vrede is niet zo groot.

Efeze 1

*7 In Welken wij hebben de verlossing door Zijn bloed, namelijk de **vergeving der misdaden, naar den rijkdom Zijner genade,***

8 Met welke Hij overvloedig is geweest over ons in alle wijsheid en voorzichtigheid;

Vrede

Vrede is rust en overvloed. Bijbelse Vrede is méér dan een gebrek aan oorlog. Vrede met God, is éénwording met Hem. Hij het Hoofd, en wij Zijn Lichaam. Het tegenovergestelde is oorlog, verdeeldheid, en strijd. Genade en Vrede hebben te maken met de positie waarin wij, tesamen met Christus, gebracht zijn, en waarin wij *staan*. Doordat wij gerechtvaardigd zijn uit het geloof, zijn wij één geworden met Hem. Deze Vrede is niet gelijkerwijs de Wereld vrede geeft...

Romeinen 5

1 Wij dan, gerechtvaardigd zijnde uit het geloof, hebben vrede bij God, door onzen Heere Jezus Christus;(Door de dood en Opstanding van Christus, zijn wij één geworden met Hem, en daardoor vanzelfsprekend ook met God. De Vader, en de Zoon zijn immers Dezelfde)

Filippenzen 4

7 En de vrede Gods, die alle verstand te boven gaat, zal uw harten en uw zinnen bewaren in Christus Jezus.

Johannes 14

27 Vrede laat Ik u, Mijn vrede geef Ik u; niet gelijkerwijs de wereld hem geeft, geef Ik hem u. Uw hart worde niet ontroerd en zij niet versaagd.

Genade en Vrede via de Heere Jezus Christus

Filemon

3 Genade zij ulieden en vrede van God, onzen Vader, en den Heere Jezus Christus.

Genade en Vrede komen bij God, onze Vader vandaan. Er staat Genade en Vrede *van* God. God, die onze Vader is. We krijgen die Genade en Vrede niet *rechtstreeks* van God. God heeft Zijn Genade en Vrede in *eerste* instantie geschonken aan Zijn Zoon, de Heere Jezus Christus. Voor Zijn gehoorzaamheid en trouw, tot in de dood aan het kruis. God heeft Hem daarom Verhoogd en Verheerlijkt. God heeft vanwege het geloof van de Heere Jezus, alle macht aan Hém gegeven in Zijn Opstanding. God geeft alles aan Zijn Zoon. En sindsdien ontvangen wij alles van God *via* de Heere Jezus Christus. Omgedraaid kunnen wij God ook alleen maar dienen *via* de Heere Jezus Christus. *Zonder* Christus kunnen wij niet tot God naderen. De Genade en Vrede die ons ten deel vallen, komen van God *via* de Heere Jezus Christus.

Liefde voor medegelovigen vloeit voort uit Kennis over de Heere

Filemon

4 Ik dank mijn God, uwer altijd gedachtig zijnde in mijn gebeden;

5 Alzo ik hoor uw liefde en geloof, hetwelk gij hebt aan den Heere Jezus, en jegens al de heiligen;

Daarna begint Paulus te spreken over de goede en positieve situatie die er is in de Gemeente daar. Het is een voortreffelijke Gemeente. Hij dankt God in zijn gebeden, voor hun liefde en trouw aan de Heere Jezus Christus, en al de medegelovigen. Merk op dat als eerste wordt genoemd de liefde en trouw aan de Heere Jezus Christus, en *vervolgens* aan al de heiligen. Want als er niet genoeg liefde voor de Heere is, kan er ook geen liefde zijn voor de medegelovigen. Je kunt nu eenmaal niet met punt twee beginnen! Liefde voor God komt altijd voort uit kennis over Hem. Hoe meer je over Hem weet, hoe meer je van Hem houdt.

2 Korinthe 4

6 Want God, Die gezegd heeft, dat het licht uit de duisternis zou schijnen, is Degene, Die in onze harten geschenen heeft, om te geven verlichting der kennis der Heerlijkheid Gods in het aangezicht van Jezus Christus.

2 Petrus 3;

17 Gij dan, geliefden, zulks te voren wetende, wacht u, dat gij niet door de verleiding der gruwelijke mensen mede afgerukt wordt, en uitvalt van uw vastigheid;

18 Maar wast op (groeï op, word volwassen) in de genade en kennis van onzen Heere en Zaligmaker Jezus Christus. Hem zij de heerlijkheid, beide nu en in den dag der eeuwigheid. Amen.

Alle geestelijke Zegeningen die wij, via Christus, ontvangen hebben

Filemon

6 Opdat de gemeenschap uws geloofs krachtig worde in de bekendmaking van alle goed, hetwelk in u lieden ons (=onslieden, in de Gemeente) is door Christus Jezus.

Als men de Heere liefheeft, heeft men vervolgens elkaar lief. De Bijbelse betekenis van praktisch liefhebben, is *dienen*. Als men elkaar liefheeft, oftewel dient, dan ontstaat er een sterke gemeenschap, die een krachtig getuigenis tot gevolg heeft. Dan is er *via* die Gemeente een bekendmaking van alle goed dat in ons is, door Christus. Hij het Hoofd, en wij Zijn Lichaam. Alle goed, is *alles* wat voortvloeit uit het Nieuwe Verbond der Genade. Alle goed, is alle zegeningen die wij, via Christus, ontvangen hebben. (zie ook studie 'Efeze één; zeven geestelijke Zegeningen'). Dan zouden wij de dingen zoeken die Boven zijn. Want wij zijn mede met Hem in de Hemel gezet.

Efeze 2

5 Ook toen wij dood waren door de misdaden, heeft ons levend gemaakt met Christus; (uit genade zijt gij zalig geworden),

6 En heeft ons mede opgewekt, en heeft ons mede gezet in den hemel in Christus Jezus;

De nieuwe mens in Christus

Filemon

7 Want wij hebben ik had grote vreugde en vertroosting over uw liefde, dat de ingewanden der heiligen verkwikt (Rust geven) zijn geworden door u, broeder! (broeder benadrukt dat Paulus en Filemon hetzelfde werk doen)

Ingewanden heeft, in de Bijbel, niks te maken met darmen, of andere organen in de buik. In de Bijbel betekent 'ingewanden' de 'inwendige mens'. De inwendige mens is de Mens die *inwendig* woont, oftewel de Heilige Geest, oftewel, Christus in u. Het is het nieuwe Opstandingsleven waaraan wij deelnemen. Het is de nieuwe mens in Christus. Paulus zegt tegen Filemon dat hij blij en bemoedigd is geworden van het feit dat de heiligen, oftewel de gelovigen, in Kolosse verkwikt zijn geworden door *hem*. Verkwikt betekent dat zij geestelijk versterkt zijn geworden. De oude mens is hierbij niet verkwikt, maar de nieuwe mens in Christus. De gelovigen in Kolosse zijn, door Filemon, versterkt met Geestelijk Voedsel, oftewel opgefrist met Levend Water. En dat vindt Paulus natuurlijk fijn om te horen.

Efeze 3

16 Opdat Hij u geve, naar den rijkdom Zijner heerlijkheid, met kracht versterkt te worden door Zijn Geest in den **inwendigen mens**; (de nieuwe mens in Christus, de wedergeboren mens, de gelovige)

17 Opdat Christus door het geloof in uw harten wone, en gij in de liefde geworteld en gegrond zijt; (het hart is de zetel van het geloof)

2 Korinthe 4

16 Daarom vertragen wij niet; maar hoewel onze **uitwendige mens** (oude mens) verdorven wordt, zo wordt nochtans de **inwendige** (de nieuwe mens) vernieuwd van dag tot dag.

17 Want onze lichte verdrukking, die zeer haast voorbij gaat, werkt ons een gans zeer uitnemend eeuwig gewicht der heerlijkheid;

Vrijmoedigheid

Filemon

8 Daarom, hoewel ik grote vrijmoedigheid (vrijuit spreken) **heb in Christus, om u te bevelen, hetgeen betamelijk is;**

Vrijmoedigheid hebben in Christus, betreft vrijmoedigheid in het *spreken*. Vrijmoedigheid heeft altijd met *spreken* te maken. Vrij uit en onbelemmerd spreken. Men nadert tot God door *vrijuit* met Hem te spreken. De Heere Zélf spreekt met vrijmoedigheid tot ons. Hij heeft, in deze laatste dagen, tot ons gesproken via Zijn Zoon. En Hij spreekt nog steeds tot ons.

Handelingen 2

29 Gij mannen broeders, het is mij geoorloofd **vrij uit** tot u te spreken van den patriarch David, dat hij beide gestorven en begraven is, en zijn graf is onder ons tot op dezen dag.

Handelingen 4

31 En als zij gebeden hadden, werd de plaats, in welke zij vergaderd waren, bewogen. En zij werden allen vervuld met den Heiligen Geest, en spraken het Woord Gods met **vrijmoedigheid**.

Wordt er soms wat anders bedoeld?

Filemon

8 Daarom, hoewel ik grote vrijmoedigheid (vrijuit spreken) **heb in Christus, om u te bevelen, hetgeen betamelijk is;**

Hebreeën 4

16 Laat ons dan met **vrijmoedigheid** toegaan (wij naderen tot Hem door vrijuit, en onbelemmerd, met Hem te spreken) tot den troon der genade (typologisch de Heere Jezus Christus), opdat wij barmhartigheid mogen verkrijgen, en genade vinden, om geholpen te worden ter bekwamer tijd.

Paulus heeft grote vrijmoedigheid, in Christus, om te spreken tot Filemon. Paulus heeft grote vrijmoedigheid om Filemon te *bevelen* om Onesimus weer terug te nemen. Paulus zou hem dat ook gewoon kunnen *opdragen* om te doen. Dat *doet* hij niet, maar hij zegt; ik heb wel de vrijmoedigheid **in Christus** om dat te doen. In Christus, betekent tesámen met Christus. Paulus spreekt over aardse verhoudingen tussen een baas en dienstknecht, en hij haalt de Heere daarbij aan?? Dat is niks voor Paulus! Of zou hier wat anders worden bedoeld?

De kern van de typologische betekenis van deze Brief

Welke vrijmoedigheid hebben wij in Christus? Nou, om Hem met vrijmoedigheid te *naderen*; om te naderen tot de Troon der Genade, om onze Hemelse positie in te nemen! En waar gaat het hier om? Om een slaaf die terugkeert naar zijn meester! De terugkerende slaaf is een type van de Gemeente!!

Gelovigen zijn vrijgekocht

De mensheid is slaaf van van alles; de Wet, de zonde, de dood, en van eigen begeerlijkheden. Maar gelovigen zijn hiervan vrijgekocht door de Heere Jezus Christus. De Gemeente bestaat uit mensen, die van God afgedwaald waren, en die, in Christus, tot God worden teruggebracht. De Gemeente bestaat uit *dienstknachten* van God. Hij heeft ons duur betaald! Dit is de kern van de betekenis van deze Brief. Onesimus is een beeld van de Gemeente. En Paulus heeft de bediening om Gemeentelijke Waarheden te prediken.

1 Korinthe 6

19 Of weet gij niet, dat ulieder lichaam een tempel is van den Heiligen Geest, Die in u is, Dien gij van God hebt, en dat gij uws zelfs niet zijt?

*20 Want **gij zijt duur gekocht**: zo verheerlijkt dan God in uw lichaam en in uw geest, welke Godes zijn. (uw lichaam en uw geest behoren toe aan God)*

Paulus betekent 'belemmerd'

Filemon

9 Zo bid ik nochtans liever door de liefde, daar ik zodanig een ben, te weten Paulus, een oud man, en nu ook een gevangene van Jezus Christus Jezus.

Hoewel Paulus de autoriteit heeft om te *bevelen*, wijst Paulus liever op zijn verbondenheid met Filemon. Liefde is verbondenheid. Paulus neemt een *geringe* positie in, terwijl hij vraagt aan Filemon of Onesimus, alsjeblieft, weer terug mag keren. Hij legt hier de nadruk op zijn naam. Paulus betekent 'belemmerd' en 'kleintje'. Paulus zegt dus dat hij oud, en gehandicapt, en een gevangene is van Christus

In een huis mag men zijn wie men is

Filemon

10 Ik bid u dan voor mijn ~~zoon~~ kind, denwelken ik in mijn banden (in de gevangenis) **heb geteeld** (door onderwijs, en aandacht tot geloofsgroei gebracht), **namelijk Onesimus;**

Zoon is erfgenaam, maar er staat *kind*. Onesimus is tot geloof gekomen, door een ontmoeting met Paulus. Paulus heeft hem, in gevangenschap, het Evangelie gepredikt. De norm is, ook in deze Bedeling, dat wij ons huis *altijd* openzetten, en bereid zijn om getuigenis af te leggen. Dan volgen wij het voorbeeld van de eerste Bijbelse huisgemeenten. Het blijkt de meest ideale vorm van Evangelisatie. Ook nu nog. In een *huis* mag men immers zeggen, en vragen wat men wil. In een huis mag men zijn wie men is. *Zonder* kerkelijke wetten en regels, en zonder kerkgebouw. De norm is dat het huis openstaat voor iedereen die meer wil

weten van de Bijbel. Wij hoeven er ook niet op uit te trekken om te Evangeliseren. Het Evangelie is alleen besteed aan mensen die *zoeken* naar de Waarheid. En wie zoekt, die zal vinden. De verantwoording daarvan ligt bij ieder van ons afzonderlijk. Geloven is een persoonlijke keuze.

Handelingen 28

*30 En Paulus bleef twee gehele jaren in zijn eigen gehuurde woning; **en ontving allen, die tot hem kwamen;***

31 Predikende het Koninkrijk Gods, en lerende van den Heere Jezus Christus met alle vrijmoedigheid, onverhinderd. (Zijn naam was 'belemmerd', en hij zat in gevangenschap, maar het Woord kon hij vrijuit, en ongehinderd onderwijzen)

1 petrus 4

9 Zijt herbergzaam jegens elkander, zonder murmureren. (Wij zouden gastvrij ons huis openstellen, zonder te klagen)

10 Een iegelijk, gelijk hij gave (een bediening, verantwoording) ontvangen heeft, alzo bediene hij dezelve aan de anderen, als goede uitdelers der menigerlei genade Gods. (en wij zouden dezelfde Genade die wij van God, in Christus hebben ontvangen, ook weer uitdelen aan onze medegelovigen)

1 Petrus 3

15 Maar heiligt God, den Heere, in uw harten; en zijt altijd bereid tot verantwoording aan een iegelijk, die u rekenschap afeist van de hoop (=het geloof), die in u is, met zachtmoedigheid en vreeze. (ontzag, respect. Wij zouden iedereen die meer wilt weten van ons geloof, ten alle tijden, en met respect te woord staan. Onder alle omstandigheden)

Het gezag van de Bijbel is ingeruild voor een instituut

Nederland kent op dit moment heel veel verschillende kerkelijke stromingen. Elk hebben zij hun eigen statuten, regels, formulieren, tradities en wetten. Het gezag van de Bijbel is al heel lang ingeruild voor het gezag van een instituut. De roomse kerk heeft bijvoorbeeld haar *eigen* kerkelijke leer, en *eigen* kerkelijk wetboek. De Bijbel is ondergeschikt daaraan. Deze trend begon al ten tijde van de Korinthiërs. (Zie studie 'Openbaring 3')

1 Korinthe 1

9 God is getrouw, door Welken gij geroepen zijt tot de gemeenschap van Zijn Zoon Jezus Christus, onzen Heere.

10 Maar ik bid u, broeders, door den Naam van onzen Heere Jezus Christus, dat gij allen hetzelfde spreekt, en dat onder u geen scheuringen zijn, maar dat gij samengevoegd zijt in éénzelfden zin, en in éénzelfde gevoelen.

Efeze 4

3 U benaastigende te behouden de enigheid des Geestes door den band des vredes.

4 Eén lichaam is het, en één Geest, gelijkerwijs gij ook geroepen zijt tot één hoop uwer roeping;

5 Eén Heere, één geloof, één doop,

De verbondenheid tussen Paulus en Filemon

Filemon

11 Die eertijds u onnut was, maar nu u en mij zeer nuttig; denwelken ik wedergezonden heb.

12 ~~Doch gij, neem hem~~, dat is mijn ingewanden, ~~weder aan~~;

Juiste vertaling **vers 11 en 12**;

Die eertijds u onnut was maar nu u en mij zeer nuttig, dat is mijn ingewanden, dewelke ik wedergezonden heb.

Uit mijn ingewanden betekent, dat Onesimus, in zijn wedergeboorte, geacht wordt voortgebracht te zijn door Paulus. Onesimus is, door de bediening van Paulus, tot geloof gekomen. 'Mijn ingewanden' betekent dat Paulus en Filemon *en* Onesimus met elkaar verbonden zijn, omdat ze *dezelfde* 'ingewanden' hebben, namelijk Christus. Zij hebben dezelfde inwendige mens; de inwonende Geest. De Geest verbindt hen. Naar de nieuwe mens nemen zij deel aan hetzelfde nieuwe Opstandingsleven van Christus. In Christus hebben zij alledrie de Goddelijke natuur. (zie ook de studie 'wat is erfzonde?')

Galaten 2

*20 Ik ben met Christus gekruist; en ik leef, doch niet meer ik, maar **Christus leeft in mij**; en hetgeen ik nu in het vlees leef, dat leef ik door het geloof des Zoons van God, Die mij liefgehad heeft, en Zichzelve voor mij overgegeven heeft.*

2 Petrus 1

*4 Door welke ons de grootste en dierbare beloften geschonken zijn, opdat gij door dezelve **der goddelijke natuur deelachtig** zoudt worden, nadat gij ontvloden zijt het verderf, dat in de wereld is door de begeerlijkheid.*

Onderdanige positie van apostel Paulus

Filemon

13 Denwelken ik wel had willen bij mij behouden, opdat hij mij voor u (in plaats van u) **dienen zou in de banden des Evangelies.**

14 Maar ik heb zonder uw goedvinden niets willen doen, opdat uw goeddadigheid niet zou zijn als naar bedwang, maar naar vrijwilligheid.

Paulus had Onesimus wel bij zich willen houden. Zodat Onesimus Paulus, in plaats van Filemon, zou kunnen bijstaan in zijn bediening. Onesimus was immers een lijfeigene van *Filemon*. Paulus zegt dat hij dat zonder de goedkeuring van Filemon, niet had willen doen. Mocht Onesimus bij Paulus blijven, dan zou dat op vrijwillige basis van Filemon moeten zijn. Niet omdat het móet. Dus hoewel Paulus dit had kunnen *eisen*, stuurt hij de slaaf tóch weer terug naar Filemon. Paulus plaatst zich hiermee in een *onderdanige* positie ten opzichte van Filemon. Terwijl de supervisie bij Paulus lag en, normaal gesproken, Filemon keurig deed wat Paulus hem vroeg. Waarom dan nu op deze merkwaardige manier? Nou, vanwege de typologie...

Filemon is een type van God de Schepper

Filemon is een type van de Heere Jezus Christus, en Paulus staat voor zichzelf. Apostel Paulus dient de Heere, en werkt voor Hem. Paulus stuurt degenen die de Heere verloren was, weer terug naar Hem. Of, een fase hoger, dan staat Filemon voor God, de Schepper, en Paulus is dan een type van de Heere Jezus Christus. Christus Die, dat wat van God is afgevallen, tot Hem terugbrengt. Als Middelaar van het Nieuwe Verbond. Dit wordt hier, geforceerd, zo in beeld gebracht. Want in *werkelijkheid* waren de Gemeentelijke verhoudingen daar namelijk *andersom*. Paulus was de *baas* van Filemon, en Filemon luisterde gewoonlijk naar Paulus. Dus als dit andersom is, wéét je dat er iets aan de hand is met die gebeurtenis.

Typologische betekenis

De typologische betekenis is, dat wij door Paulus teruggezonden worden naar de Heere Jezus Christus. En tevens worden wij, door de Heere Jezus Christus, tot God gebracht. De Heere Jezus Christus *dient* Zijn Hemelse Vader. De Zoon heeft een onderdanige positie aan de Vader. Maar er wordt ook een *verbondenheid* door Paulus en Filemon naar voren gebracht. Dat is logisch, want de Vader en de Zoon zijn Eén, en dus gelijk. Die gelijkheid en de onderdanigheid worden in deze gebeurtenis *beiden* uitgebeeld.

Steen

In het Hebreeuwse woord voor steen, zien wij de eenheid tussen Vader en Zoon uitgedrukt.

Steen = אבן = Eben = Samentrekking van Vader en Zoon
= De 2 Stenen Tafelen is het Getuigenis van Vader en Zoon
בן = Ben = Zoon = Bouwwerk
בנה = Banah = Bouwen
אב = Ab = Vader
De Zoon, is de Erfgenaam, en het Bouwwerk van de Vader

Wat betekent de naam Filemon?

Kussen = נשק = Nashaq

De naam Filemon betekent 'de kussende'. De typologische betekenis van 'kussen' is in de Bijbel; vereenzelviging oftewel gelijkvormig worden met het Woord, de Adem en het Leven van Degene die gekust wordt. Speeksel, oftewel water, staat typologisch voor het Woord. Adem staat voor de Geest. **Woord en Geest** zijn in de Bijbel synoniemen van **Leven**. Bij het kussen vermengt het speeksel en de adem van de twee kussenden. Men neemt typologisch deel aan hetzelfde Leven. Kussen leidt tot gemeenschap oftewel éénwording. Het *lijkt* op mond-op-mond beademing. Dan wordt de adem en speeksel van de één, overgebracht op de ander; om 'nieuw' leven te ontvangen...Wedergeboorte dus! Kussen staat typologisch voor wedergeboorte. Deelnemen aan het Opstandingsleven van Christus. Kust de Zoon!!

Psalm 2

12 **Kust den Zoon**, opdat Hij niet toorne, en gij op den weg vergaat, wanneer Zijn toorn maar een weinig zou ontbranden. Welgelukzalig zijn allen, die op Hem betrouwen. (welgelukzalig zijn zij die Hem kussen; welgelukzalig zijn zij die wedergeboren zijn, want zij gaan niet verloren)

Spreuken 24

26 *Men zal de Lippen kussen Desgenen, die Rechte Woorden antwoordt.*

Kussen in de Bijbel

- Kussen = נשק = Nashaq = Aansteken; ontsteken; Harnas
- Kussen = נשיקות = Nashiqowth = Kussingen
= Het is een soort mond op mond beademing
= Het is dan ook overdracht van Woord; Adem; Geest, en Leven
= Wordt warm van binnen = Vuurtje ontsteekt
- Kussen = Leidt tot Gemeenschap; Verzoening; Overgave (= opgeven van tegenspraak)
= Is ontwapenend, waardoor men kwetsbaar wordt. Maar dit kan ook leiden tot verraad. En die Hem eens zou verraden, had ook gezegd: Dien ik zal kussen, Dezelve is het; Grijpt Hem. En Hij liet Zich kussen, grijpen, slaan, en doden (Matth.26:48)
- Kussen = Uitbeelding van Liefde, Vriendschap; Genegenheid (1Thess.5:26)
= Uitbeelding van **leven en gemeenschap** (Rom.16:16)
= Kan de toorn van de Zoon, mee worden afgewend (Psa.2:12)
= Goedertierenheid en Waarheid zullen elkaar ontmoeten
Gerechtigheid en Vrede, kussen elkaar
Zij komen namelijk voort uit één en dezelfde mond (Psa.85:11)
Zijn lippen zijn liefdevol en genaderijk (Psa.45:3; Hoogl.5:13,16)
= De wonden die deze Vriend opgelopen heeft, is vanwege
Zijn trouw, Maar de kussen van Zijn haters, zijn
bedrieglijk, en vermenigvuldigen zich (Spr.27:6)
Maar Zijn kussen, brengt Liefde, Eénheid, en Gemeenschap tot stand
- Mond = Peh = Ordening; Bevel; **Woord**; Scherpste; Taal; Spraak

Wat betekent de naam Onesimus?

11 Die eertijds u onnut was, maar nu u en mij zeer nuttig; denwelken ik wedergezonden heb.

De naam Onesimus betekent 'nuttig', oftewel 'bruikbaar'. Onesimus was eerst niet onnuttig, maar is nu nuttig geworden voor Paulus en Filemon. Deze bekeerde slaaf is een uitbeelding van de Gemeente, die nuttig geworden is. Maar *wat* is het nut dan van de Gemeente? Het nut van de Gemeente is dat hij wordt gemaakt tot een Tempel waar de Geest in woont. Een woonstede van God. Christus temidden van Zijn broederen. Dat is het verborgen Werk dat God doet in onze dagen; de Gemeente opbouwen. Hij verzamelt Zich een Hemels Volk voor Zijn Naam. En Paulus is rentmeester van deze Bedeling der Verborgenheid.

Efeze 2

19 Zo zijt gij (gelovigen, wedergeborenen) dan niet meer vreemdelingen en bijwoners, maar medeburgers der heiligen (geheiligd is apart gezet voor de dienst aan de Heere; bekwaam gemaakt om de Heere te kunnen dienen), en huisgenoten Gods; (de Gemeente, Zijn Lichaam)

20 Gebouwd op het fundament der apostelen en profeten, waarvan Jezus Christus is de uiterste Hoeksteen;

21 Op Welken het gehele gebouw, bekwamelijk samengevoegd zijnde, opwast tot een heiligen tempel in den Heere;

22 Op Welken ook gij mede gebouwd wordt tot een woonstede Gods in den Geest.

2 Korinthe 6

16 Of wat samenvoeging heeft de tempel Gods met de afgoden? Want gij (gelovigen oftewel wedergeborenen) zijt de tempel des levenden Gods; gelijkerwijs God gezegd heeft: Ik zal in hen wonen, en Ik zal onder hen wandelen; en Ik zal hun God zijn, en zij (alle gelovigen = de Gemeente, Zijn Lichaam) zullen Mij een Volk zijn. (een Hemels Volk)

Titus 2

14 Die (de Heere Jezus Christus) Zichzelf voor ons (alle gelovigen) gegeven heeft, opdat Hij ons zou verlossen van alle ongerechtigheid (als verborgen Hogepriester en Middelaar reinigt Hij onze zonden, en verzoent ons met God), en Zichzelf een eigen volk (de Gemeente; een Hemels Volk) zou reinigen, ijverig in goede werken. (=werken die de Geest in, en door ons bewerkt)

De Gemeente is Gods Bouwwerk

1 Korinthe 10

23 Alle dingen zijn mij geoorloofd (wij leven namelijk niet onder de Wet, maar onder de Genade), maar alle dingen zijn niet oorbaar; alle dingen zijn mij geoorloofd, maar alle dingen **stichten** niet. (Alles mag, maar niet alles is opbouwend voor de Gemeente)

Nuttig is hetzelfde woord als *stichtend*, oftewel *bouwend*. Maar wát wordt er dan gebouwd? De Gemeente!! De Gemeente wordt in de Bijbel ook wel 'Gods Bouwwerk' genoemd. Iets is dus nuttig, als het stichtend, oftewel opbouwend, is voor de Gemeente. Wijzelf zijn levende stenen waarmee gebouwd zou worden. Een geestelijk Huis bouwend. Wij zouden onszelf *laten* bouwen tot een heilig priesterdom. Door Christus, aangenaam voor God. Wij, als levende stenen worden toegevoegd aan het Fundament, en aan de Hoeksteen Christus...

1 Korinthe 3

9 Want wij zijn Gods medearbeiders; Gods akkerwerk, **Gods gebouw** zijt gij.

2 Korinthe 5

1 Want wij weten, dat, zo ons aardse huis dezès tabernakels gebroken wordt, wij **een gebouw van God** hebben, een huis niet met handen gemaakt, maar eeuwig in de hemelen.

1 Petrus 2

*5 Zo wordt gij ook zelve, als levende stenen, **gebouwd tot een geestelijk huis**, tot een heilig priesterdom, om geestelijke offeranden op te offeren, die Gode aangenaam zijn door Jezus Christus.*

Dienaren van het Nieuwe Verbond

Filemon

13 Denwelken ik wel had willen bij mij behouden, opdat hij mij voor u (in plaats van u) **dienen zou in de banden des Evangelies.**

14 Maar ik heb zonder uw goedvinden niets willen doen, opdat uw goeddadigheid niet zou zijn als naar bedwang, maar naar vrijwilligheid

De Gemeente kan beschouwd worden als dienstknecht van de Heere Jezus Christus. Want door de dood en Opstanding van Christus, zijn wij gelovigen bekwaam gemaakt om Hem te kunnen dienen. Wij zijn dienaren van het Nieuwe Verbond. De Middelaar van het Nieuwe Verbond is Christus. In de praktijk dienen wij de Gemeente, en daarmee dienen wij Christus. Via Christus dienen wij God. Als wij broeders en zusters dienen, dienen wij de Gemeente.

1 Korinthe 4

*1 Alzo houde ons een ieder mens, als **dienaars van Christus**, en uitdelers der verborgenheden Gods.*

2 En voorts wordt in de uitdelers vereist, dat elk getrouw bevonden worde.

2 Korinthe 3

5 Niet dat wij van onszelven bekwaam zijn iets te denken, als uit onszelven; maar onze bekwaamheid is uit God;

*6 Die ons ook bekwaam gemaakt heeft, om te zijn **dienaars des Nieuwen Testaments**, niet der letter (niet naar de Wet), maar des Geestes (naar de Geest); want de letter doodt, maar de Geest maakt levend.*

Eeuwig Leven

15 Want veellicht (wellicht; misschien) **is hij daarom voor een kleinen tijd van u gescheiden geweest, opdat gij hem eeuwig (!) zoudt weder hebben.**

Onder het Oude Verbond der Wet was het zo dat een slaaf in het zevende jaar vrijgelaten werd. Maar hij kon er ook voor kiezen om te blijven. Hoe kan deze Onesimus dan voor *eeuwig* bij Filemon of Paulus blijven? We zijn toch allemaal stervelingen?! Hieruit blijkt dat er een typologische, oftewel geestelijke betekenis achter zit. Hier gaat het om iemand die voor eeuwig (terug)gebracht wordt naar de Heere! En dat is met *ons* gelovigen gebeurd; wij zijn voor *altijd* verlost, en wij zijn voor *eeuwig* verbonden met de Levende God. Eeuwige Zaligheid; eeuwig Leven. Maar hoezo staat er dan 'voor een kleinen tijd van u gescheiden'?

Deuteronomium 15

12 Wanneer uw broeder, een Hebreër of een Hebreïenne, aan u verkocht zal zijn, zo zal hij u zes jaren dienen; maar in het zevende jaar zult gij hem vrij van u laten gaan.

13 En als gij hem vrij van u gaan laat, zo zult gij hem niet ledig laten gaan:

14 Gij zult hem rijkelijk opleggen van uw kudde, en van uw dorsvloer, en van uw wijnpers; waarin u de HEERE, uw God, gezegend heeft, daarvan zult gij hem geven.

15 En gij zult gedenken, dat gij een dienstknecht in Egypteland geweest zijt, en dat u de HEERE, uw God, verlost heeft; daarom gebiede ik u heden deze zake.

De natuurlijke mens is dood voor God

Onesimus is voor korte tijd van Filemon gescheiden, zegt Paulus. En ook *wij* waren gescheiden van de Heere. Want *dat* is de positie van elk natuurlijk mens. De natuurlijke mens is dood voor, oftewel gescheiden van, God. Door zonden en misdaden. Maar door **geloof** zijn wij, mede met Christus, gestorven en weer opgestaan. Wij zijn, in Christus, wedergeboren in de *nieuwe* Schepping. Wij zijn, met Christus, opgestaan uit de dood en hebben, in Hem, eeuwig leven ontvangen. Wij kunnen nu, in Christus, naderen tot God. Wij kunnen God dienen tesamen met Christus. Als God naar ons gelovigen kijkt, ziet Hij Christus; Hij het Hoofd, en wij Zijn Lichaam.

Efeze 2

1 En u heeft Hij mede levend gemaakt, daar gij (de oude, natuurlijke mens) dood (= geen communicatie met God; scheiding) waart door de misdaden en de zonden;

2 In welke gij eertijds gewandeld hebt, naar de eeuw (aion; de bestuurlijke macht)dezer wereld, naar den overste van de macht der lucht (= de satan), van den geest, die nu werkt in de kinderen der ongehoorzaamheid;(ongelovigen)

3 Onder dewelke ook wij allen eertijds verkeerd hebben in de begeerlijkheden onzes vleses, doende den wil des vleses en der gedachten; en wij waren van nature kinderen des toorns, gelijk ook de anderen;

4 Maar God, Die rijk is in barmhartigheid door Zijn grote liefde, waarmede Hij ons liefgehad heeft,

5 Ook toen wij dood waren door de misdaden, heeft ons levend gemaakt met Christus; (uit genade zijt gij zalig geworden),(door wedergeboorte zijn wij nieuwe schepselen in Christus, door geloof hebben wij de Geest ontvangen, en daardoor eeuwig leven)

6 En heeft ons mede opgewekt, en heeft ons mede gezet in den hemel in Christus Jezus; (de Gemeente; alle gelovigen, zijn mét Hem opgewekt in de nieuwe Schepping; wij zijn Met de Heere Jezus Christus in de Hemel gezet; Hij het Hoofd en wij Zijn Lichaam)

Als slaaf weggelopen, en teruggekeerd als broeder

16 Nu voortaan niet als een dienstknecht, maar meer dan een dienstknecht, namelijk een geliefden broeder, inzonderheid mij, hoeveel te meer dan u, beide in het vlees en in den Heere.

Paulus zegt tegen Filemon dat hij Onesimus voor eeuwig terug zal hebben. Maar voortaan niet *slechts* als een dienstknecht, maar méér dan een dienstknecht, namelijk als geliefde broeder. De man was als slaaf weggelopen, en komt terug als een broeder. Dus een kind van God; een wedergeborene, oftewel een gelovige. Paulus zegt; 'inzonderheid mij'. Dus Onesimus was *in ieder geval* een broeder van Paulus. Onesimus had immers hetzelfde Leven ontvangen als Paulus. En hij zegt tegen Filemon; hoeveel te meer zal hij dan een broeder van *u* zijn! Want er is niet alleen een *letterlijke* familierelatie tussen Filemon en Onesimus, maar Onesimus is nu ook een broeder in Christus. Dus zij hadden niet alleen de relatie heer en slaaf, maar zij waren ook familie. (dat zou eerder een zoon, dan een broer kunnen zijn).

Wij zijn van Gods Geslacht

Handelingen 17

*28 Want in Hem leven wij, en bewegen ons, en zijn wij; gelijk ook enigen van uw poeten gezegd hebben: Want **wij zijn ook Zijn geslacht**.*

*29 Wij dan, zijnde **Gods geslacht**, moeten niet menen, dat de Godheid goud, of zilver, of steen gelijk zij, welke door mensenkunst en bedenking gesneden zijn.*

Als Filemon een beeld van God is, en Onesimus een beeld van de Gemeente, zijn wij dan van Gods familie? Paulus zegt dat wij van Zijn Geslacht zijn. Op grond van wedergeboorte zijn wij dat natuurlijk zéker. Maar ook naar de normen van de oude Schepping, zijn wij wel degelijk van Gods Geslacht. Jazeker, wij hebben het leven van God ook van nature in ons. Adam kreeg immers de adem van God ingeblazen?! De **kus** des levens. Kijk maar in het geslachtsregister in Lukas drie. Daar staat dat Adam de *zoon* van God is. Natuurlijk op een *andere* manier dan dat *wij* kinderen, danwel zonen van God zijn.

De hele mensheid is afgeweken

Psalms 14

1 Een psalm van David, voor den opperzangmeester. De dwaas zegt in zijn hart: Er is geen God. Zij verderven het, zij maken het gruwelijk met hun werk; er is niemand, die goed doet.

2 De HEERE heeft uit den hemel nedergezien op de mensenkinderen, om te zien, of iemand verstandig ware, die God zocht.

3 Zij zijn allen afgeweken, te zamen zijn zij stinkende geworden; er is niemand, die goed doet, ook niet een.

Romeinen 3

11 Er is niemand, die verstandig is, er is niemand, die God zoekt.

12 Allen zijn zij afgeweken, te zamen zijn zij onnut geworden; er is niemand, die goed doet, er is ook niet tot een toe.

13 Hun keel is een geopend graf; met hun tongen plegen zij bedrog; slangenvenijn is onder hun lippen.

14 Welker mond vol is van vervloeking en bitterheid;

15 Hun voeten zijn snel om bloed te vergieten;

16 Vernieling en ellendigheid is in hun wegen;

17 En den weg des vredes hebben zij niet gekend.

18 Er is geen vreze Gods voor hun ogen.

Maar de mensheid is van Hem afgeweken. Ze wil niet naar Hem luisteren. De hele mensheid is eigendom van God, maar zij is van Hem weggelopen. En in dat geval is Onesimus een type van *de hele mensheid*. Maar wel degelijk familie van God. Als wij tot geloof gekomen zijn, dan zijn wij met God verwant; dan zijn wij 'uit God geboren'. De Gemeente neemt deel aan de Goddelijke natuur. Maar we waren dus al verwant, omdat we *oorspronkelijk* schepselen van God zijn. Onze **verlossing** berust op het feit dat wij van nature van God zijn. Dat is namelijk de strekking op de Wet van de Lossing. De **Losser** is het belangrijkste, danwel het oudste, familielid. En heeft genoeg in huis om de losprijs te betalen...

1 Johannes 5

1 Een iegelijk, die gelooft, dat Jezus is de Christus, die is uit God geboren; en een iegelijk, die liefheeft Dengene, Die geboren heeft, die heeft ook lief dengene, die uit Hem geboren is.

Recht van Lossing

Leviticus 25

23 Het land ook zal niet voor altoos verkocht worden; want het land is het Mijne, dewijl gij vreemdelingen en bijwoners bij Mij zijt.

*24 Daarom zult gij, in het ganse land uwer bezitting, **lossing** voor het land toelaten.*

*25 Wanneer uw broeder zal verarmd zijn, en iets van zijn bezitting verkocht zal hebben, zo zal **zijn lossen, die hem nabestaande is, komen, en zal het verkochte zijns broeders lossen.***

26 En wanneer iemand geen lossen zal hebben, maar zijn hand bekomen en hij gevonden zal hebben, zoveel genoeg is tot zijn lossing;

27 Dan zal hij de jaren zijner verkoping rekenen, en het overschot zal hij den man, wien hij het verkocht had, weder uitkeren; en hij zal weder tot zijn bezitting komen.

Wanneer van twee broers, de ene al zijn bezittingen verliest, dan heeft de andere het recht om als Losser voor zijn broer op te treden. Meestal de oudste. Of de belangrijkste met het meeste kapitaal. De ene broer verkoopt bijvoorbeeld zijn land, zodat hij van dit geld zijn schulden kan betalen. Dan heeft de *andere* broer het recht, om als lossen op te treden, om de verloren bezittingen van zijn broer terug te kopen. Vrijwillig. Er wordt niet onderhandeld, want de prijs staat vast. De lossen is de 'nabestaande'; die het meest *nabij* staat. De Naaste.

De zondaar zal sterven

Marcus 10

45 Want ook de Zoon des mensen is niet gekomen om gediend te worden, maar om te dienen, en Zijn ziel te geven tot een rantsoen voor velen.

Johannes 1

29 Des anderen daags zag Johannes Jezus tot zich komende, en zeide: Zie het Lam Gods, Dat de zonde der wereld wegneemt!

De Wet, onder het Oude Verbond, schrijft voor dat de zondaar zal sterven. De Heere Jezus is, als Naaste, in onze plaats gaan staan, Hij is voor ons, zondaren, gestorven. De Heere Jezus droeg als Lossen de zonden van de hele mensheid, en moest dus sterven. Hij nam als Lossen, oftewel Go-El, vrijwillig de schuld op Zich. Daarmee heeft Hij de eis van de Wet vervuld. Hij

was als wettige Erfgenaam van Adam, en dus als Hoofd van heel de mensheid, en als Eerstgeborene, in de positie om als Losser te fungeren. Hij heeft de schuld betaald om ons vrij te kopen uit de slavernij van de zonden, uit de slavernij van de Wet, en uit de slavernij van de dood.

2 Korinthe 5

*15 Als die dit oordelen, dat, indien **Een voor allen gestorven is**, zij dan allen gestorven zijn. En Hij is voor allen gestorven, opdat degenen, die leven, niet meer zichzelf zouden leven, maar Dien, Die voor hen gestorven en opgewekt is.*

--

21 Want Dien, Die geen zonde gekend heeft, heeft Hij zonde voor ons gemaakt, opdat wij zouden worden rechtvaardigheid Gods in Hem.

Go-el

Go-el = גאל = Losser

Go-el = גאול = Verlosser; Redder

De Heere Jezus is de Zoon des mensen, Hij is de laatste Adam. Hij is niet *zomaar* een afstammeling van Adam, Hij is Hoofd van heel de mensheid. Hij was de Eerstgeborene, en Vertegenwoordiger van heel de Oude Schepping. Hij had niet de *plicht*, maar het *recht* tot lossing. En in Zijn Opstanding is Hij, opnieuw, Eerstgeborene van de nieuwe Schepping. De mensheid is dus afgeweken van God, maar in Zijn Opstanding zijn wij, gelovigen, teruggebracht naar de Heere. Niet meer als slaaf, maar als mede-erfgenamen van Christus, en zonder openstaande schuld. Onesimus, als type van de mensheid, werd na wedergeboorte teruggebracht naar de Schepper.

Neemt hen aan, opdat zij Eén zijn met ons

Filemon

17 Indien gij mij dan houdt voor een metgezel, zo neem hem aan, gelijk als mij.

Metgezel is de vertaling van het Griekse woord 'koinonos'. Het komt af van het Griekse woord 'koinonia'; gemeenschap. Dus metgezel wil zeggen dat Paulus en Filemon iets gemeenschappelijks delen; namelijk het Opstandingsleven van Christus! Zij hebben gemeenschappelijk deel aan Christus. Zij maken deel uit van de Gemeente, het Lichaam van Christus. Paulus zegt tegen Filemon; neem Onesimus aan, zoals ook ik hem heb aangenomen. Dit lijkt rechtstreeks uit het Hoge priesterlijk Gebed te komen; 'indien wij dan Eén zijn, neem hen dan aan...' Paulus als type van de Heere Jezus Christus, en Filemon als type van de Hemelse Vader. Door Christus worden wij verbonden met de Hemelse Vader. De Vader en de Zoon en de Gemeente horen bij elkaar. Hebben gemeenschap met elkaar.

Johannes 17

21 Opdat zij allen een zijn, gelijkewijs Gij, Vader, in Mij, en Ik in U, dat ook zij in Ons een zijn; opdat de wereld gelove, dat Gij Mij gezonden hebt.

22 En Ik heb hun de heerlijkheid gegeven, die Gij Mij gegeven hebt; opdat zij een zijn, gelijk als Wij Een zijn;

23 Ik in hen, en Gij in Mij; opdat zij volmaakt zijn in een, en opdat de wereld bekenne, dat Gij Mij gezonden hebt, en hen liefgehad hebt, gelijk Gij Mij liefgehad hebt.

24 Vader, Ik wil, dat waar Ik ben, ook die bij Mij zijn, die Gij Mij gegeven hebt; opdat zij Mijn heerlijkheid mogen aanschouwen, die Gij Mij gegeven hebt; want Gij hebt Mij liefgehad, voor de grondlegging der wereld.

Paulus wil een eventuele schuld vergoeden

Filemon

18 En indien hij u iets verongelijkt heeft, of schuldig is, reken dat mij toe.

19 Ik, Paulus, heb het geschreven met deze mijn hand, ik zal het betalen (Paulus stelt zich garant voor Onesimus.); **opdat ik u niet zegge, dat gij ook uzelfen mij daartoe schuldig zijt.**

Zou Paulus geweten hebben dat het om hogere geestelijke waarden gaat? Het hoeft niet zo te zijn, maar het lijkt erop dat hij *bewust* Gemeentelijke Waarheid verbergt in deze Brief. Want hier in vers achttien verexcuseert hij zich aan Filemon. Eerst stelt Paulus zich *gelijk* aan Filemon, en dan weer stelt hij zich *onder* hem; zijn gedrag is wat vreemd. Maar Paulus zegt; als Onesimus nog een schuld heeft, zal *hij* dit vergoeden. Paulus vraagt aan Filemon om het *hém* toe te rekenen. Paulus zegt tegen Filemon; 'je moet het van mij aanpakken'. Paulus in de rol van de middelaar.

De Hogepriester stelt Zich garant voor de Gemeente

De Heere Jezus heeft een losprijs betaald voor de zonden van heel de mensheid. Deze losprijs was voor héél de Schepping. Momenteel reinigt de Heere Jezus Christus, als Hogepriester, en Middelaar van het Nieuwe Verbond, de zonden van de Gemeente. Hij reinigt onze handel en wandel zodat wij, ondanks ons zondig vlees, God kunnen dienen. Christus verzoend ons met God. Daar betaalt Christus de prijs voor; Hij ziet momenteel nog af van een geopenbaard Koninkrijk; Hij ziet (nog even) af van Zijn zichtbare Macht op aarde. Door de prijs die Hij betaalt, hebben wij geen schuld bij God. De Heere Jezus Christus stelt Zich als Hogepriester garant voor ons.

Hij heeft Zichzelf voor ons overgegeven

Efeze 5

1 Zijt dan navolgers Gods, als geliefde kinderen;

*2 En wandelt in de liefde, gelijkewijs ook Christus ons liefgehad heeft, en **Zichzelf voor ons heeft overgegeven** tot een offerande en een slachtoffer, Gode tot een welriekenden reuk.*

--

*25 Gij mannen, hebt uw eigen vrouwen lief, gelijk ook Christus de Gemeente liefgehad heeft, en **Zichzelf voor haar heeft overgegeven;***

Galaten 2

*20 Ik ben met Christus gekruist; en ik leef, doch niet meer ik, maar Christus leeft in mij; en hetgeen ik nu in het vlees leef, dat leef ik door het geloof des Zoons van God, Die mij liefgehad heeft, en **Zichzelf voor mij overgegeven heeft.***

De Heere Jezus werd pas ná Zijn dood en Opstanding de Christus. ‘Hij heeft Zichzelf voor ons overgegeven’, is dus *niet* aan het kruis. Er wordt hier niet gesproken over het Oude Verbond maar over het Nieuwe Verbond. Hij heeft Zichzelf overgegeven ten behoeve van Zijn Lichaam, de Gemeente. De Hogepriester stelt Zijn Leven voor Zijn schapen.

Wat doet de Hogepriester?

De Heere Jezus Christus is onze Hogepriester van het Nieuwe Verbond der Genade. Hij geeft Zichzelf over aan Zijn Hogepriesterlijk Werk; Hij verzoent Zijn Lichaam, de Gemeente, met God de Vader. Hij offert Zichzelf op; Hij offreert Zich. Hij heeft, tot op heden, afgezien van Zijn Macht en Heerlijkheid op aarde. Hij heeft Zich teruggetrokken in de Hemel. *Straks* zal Hij wederkomen en orde op zaken stellen, en Zijn Koninkrijk uitbreiden over de hele wereld.

In dankbaarheid aanvaarden

Filemon

20 Ja, broeder, laat mij uwer hierin genieten in den Heere; verkwik mijn ingewanden in den Heere.

21 Ik heb aan u geschreven, vertrouwende op uw gehoorzaamheid; en ik weet, dat gij doen zult ook boven hetgeen ik zeg.

‘Laat mij vanwege u genieten’. Paulus stelt er prijs op dat hij verantwoordelijkheid mag dragen voor Onesimus, en zijn schuld mag betalen. Historisch is dat onbegrijpelijk, maar profetisch en typologisch toegepast op de Heere Jezus Christus, is dat een vanzelfsprekende zaak. Het is een eer en een blijdschap voor de Heere dat Hij onze zaken mag behartigen, dat Hij ons terugbrengt tot God, dat Hij die prijs mag betalen. Andersom is het ook zo dat wij Hém verblijden als wij deze Verlossing van schulden accepteren. Wij zouden Zijn Barmhartige Genade in dankbaarheid ontvangen. Wij moeten niet denken dat we zélf nog iets moeten toevoegen aan onze zaligheid en vergeving van schulden. Het is zéker niet tot eer en blijdschap van de Heere Jezus Christus om de Werken van de Wet te doen. (zie studie ‘Alleen geloof’)

Hij doet méér dan wij ooit hadden kunnen denken

Filemon

21 Ik heb aan u geschreven, vertrouwende op uw gehoorzaamheid; en ik weet, dat gij doen zult ook boven hetgeen ik zeg.

Paulus vertrouwt erop dat Filemon *meer* zal doen voor Onesimus dan hij aan hem vraagt. Hij wéét dat Filemon hem *meer* zal zegenen dan hij hem nu vraagt. ‘Ik weet dat gij doen zult bóven hetgeen ik zeg’. Dit lijkt op ; ‘God die machtig is te doen *boven* hetgeen wij bidden of denken. Hij doet *meer* dan wat in onze harten opkomt’. Net zoals de zegeningen die wij ontvangen van de Heere veel *meer* zijn dan wij maar konden verwachten. Wij hebben het Koninkrijk ontvangen, maar wij hebben veel meer gekregen dan dat. Wij hebben *zelfs* deel gekregen aan het Hemelse deel, het béste deel! En dat is veel meer dan verwacht kón worden (de Heere Jezus wist er natuurlijk al van en zei ; *láter* zullen jullie het begrijpen..)

Efeze 3

20 Hem nu, Die machtig is meer dan overvloediglijk te doen, boven al wat wij bidden of denken, naar de kracht, die in ons werkt,

21 Hem, zeg ik, zij de heerlijkheid in de Gemeente, door Christus Jezus, in alle geslachten, tot alle eeuwigheid. Amen.

1 Korinthe 2

9 Maar gelijk geschreven is: Hetgeen het oog niet heeft gezien, en het oor niet heeft gehoord, en in het hart des mensen niet is opgeklommen, hetgeen God bereid heeft dien, die Hem liefhebben.

Paulus vertrok naar het Westen

Filemon

22 En bereid mij ook tegelijk een herberg; want ik hoop, dat ik door uw gebeden ulieden zal geschonken worden.

Paulus schrijft verder aan Filemon; 'neem niet alleen Onesimus weer aan, maar creëer ook een plek voor mij'. Paulus verwacht dus gauw bevrijd te worden uit zijn gevangenis in Rome, om vervolgens contact te hebben met de Gemeente in Kolosse. Toch zijn er nogal wat schriftplaatsen die suggereren dat Paulus niet naar Kolosse, maar naar het *Westen* gegaan is. In Romeinen vijftien vertelt Paulus ook van deze plannen. Uiteindelijk ging hij van Troas naar het Westen...

Romeinen 15

*24 Zo zal ik, **wanneer ik naar Spanje** reis, tot u komen; want ik hoop in het doorreizen u te zien, en van u derwaarts geleid te worden, als ik eerst van ulieder tegenwoordigheid eensdeels verzadigd zal zijn.*

25 Maar nu reis ik naar Jeruzalem, dienende de heiligen.

26 Want het heeft dien van Macedonië en Achaje goed gedacht een gemene handreiking te doen aan de armen onder de heiligen, die te Jeruzalem zijn.

27 Want het heeft hun zo goed gedacht; ook zijn zij hun schuldenaars; want indien de heidenen hunner geestelijke goederen deelachtig zijn geworden, zo zijn zij ook schuldig hen van lichamelijke goederen te dienen.

*28 Als ik dan dit volbracht, en hun deze vrucht verzegeld zal hebben, **zo zal ik door ulieder stad naar Spanje afkomen.***

De Heere Jezus Christus en Zijn Lichaam zijn Eén

Dus Paulus zou meekomen met Onesimus. Paulus zou bevrijd worden uit zijn gevangenis. Hij zegt tegen Filemon; bereid tegelijk ook voor *mij* een herberg, oftewel; zet voor ons *allebei* een bed klaar. Typologisch gezien kan er natuurlijk alleen een plaats bereid worden voor de Gemeente, als er *ook* een plaats is voor de Heere Jezus Christus. Want Christus is het Hoofd, en daarom onlosmakelijk verbonden met Zijn Lichaam, de Gemeente. Niets kan hen scheiden. Overdrachtelijk zijn Zij dan in één Huis, oftewel de Hemel; God de Vader, en de Heere Jezus Christus met Zijn Lichaam, de Gemeente. Filemon, Paulus en Onesimus. (zie ook de Efeze-studies)

Efeze 1

22 En heeft alle dingen Zijn voeten onderworpen, en heeft Hem der Gemeente gegeven tot een Hoofd boven alle dingen;

23 Welke Zijn lichaam is, en de vervulling Desgenen, Die alles in allen vervult.

Efeze 2

4 Maar God, Die rijk is in barmhartigheid door Zijn grote liefde, waarmede Hij ons liefgehad heeft,

5 Ook toen wij dood waren door de misdaden, heeft ons levend gemaakt met Christus; (uit genade zijt gij zalig geworden),

6 En heeft ons mede opgewekt, en heeft ons mede gezet in den hemel in Christus Jezus;

De Heere Jezus Christus, als Hogepriester, in dienst van God de Vader

Filemon

dat ik door uw gebeden ulieden zal geschonken worden.

De Heere Jezus Christus werd, en wordt nog steeds, met Zijn Lichaam, de Gemeente geschonken aan Zijn Hemelse Vader. De Heere Jezus heeft de Vader namelijk een Gelofte gedaan. Als de Vader Hem zou redden uit de dood, zou de Heere Jezus Christus Zijn Belofte betalen, en Hem loven en prijzen tot in eeuwigheid. Bij Zijn Opstanding zou Hij, als Hogepriester, Zijn Lichaam, de Gemeente, in aanbidding aan Hem offeren. Hij zou degenen die de Vader aan Hem gegeven heeft voor bewezen Dienst, de Gemeente, samen met Zichzelf ten dienst stellen van de Vader. Dus niet alleen de Heere Jezus, maar ook de Christus is een Dienstknecht.

Psalm 22

22 Verlos Mij uit des leeuwen muil; (verlos mij uit de dood) en verhoor Mij van de hoornen der eenhoornen.

*23 Zo (Dan) zal ik Uw Naam Mijn broederen vertellen; **in het midden der gemeente zal ik U prijzen.***

24 Gij, die den HEERE vreest! prijst Hem; al gij zaad van Jakob! vereert Hem; en ontziet u voor Hem, al gij zaad van Israël!

25 Want Hij heeft niet veracht, noch verfoeid de verdrukking des verdrukten, noch Zijn aangezicht voor hem verborgen; maar Hij heeft gehoord, als die tot Hem riep.

*26 **Van U zal mijn lof zijn in een grote gemeente; Ik zal Mijn geloften betalen in tegenwoordigheid dergenen, die Hem vrezen. (=de Gemeente)***

Psalm 30

9 Tot U, HEERE! riep Ik, en Ik smeekte tot den HEERE:

10 Wat gewin is er in Mijn Bloed, in Mijn nederdalen tot de groeve? Zal U het stof loven? Zal het Uw Waarheid verkondigen?

11 Hoor, HEERE! en wees Mij genadig; HEERE! wees Mij een Helper.

12 Gij hebt mij Mijn weklage veranderd in een rei; Gij hebt Zijn zak ontbonden, en Mij met blijdschap omgord ;

*13 Opdat Mijn Eer U psalmzinge, en niet zwijge. HEERE, Mijn God! **in Eeuwigheid zallik U loven.***

Psalm 86

12 Heere, Mijn God! Ik zal U met Mijn ganse Hart loven, **en Ik zal Uw Naam eren in Eeuwigheid;**

13 Want Uw goedertierenheid is groot over Mij; en Gij hebt Mijn Ziel uit het onderste des grafes uitgerukt. (u heeft mij gered uit de dood)

Hebreeën 2

10 Want het betaamde Hem, om Welken alle dingen zijn, en door Welken alle dingen zijn, dat Hij, vele kinderen (de Gemeente, Zijn Lichaam) tot de Heerlijkheid leidende, den oversten Leidsman hunner zaligheid (de Heere Jezus Christus) door lijden zou heiligen.

11 Want en Hij, Die heiligt (de Heere Jezus Christus heiligen = bekwaam maken om God te dienen), en zij, die geheiligd worden (de Gemeente, Zijn Lichaam), zijn allen uit Een (God de Vader); om welke oorzaak Hij Zich niet schaamt hen (de Gemeente, Zijn Lichaam) broeders tenoemen.

12 Zeggende: Ik (de Heere Jezus Christus) zal Uw naam (God de Vader) Mijn broederen (de Gemeente, Zijn Lichaam) verkondigen; in het midden der Gemeente zal Ik (Christus) U (God) lofzingen.

13 En wederom: Ik zal Mijn betrouwen op Hem stellen. En wederom: Zie daar, Ik (Christus) en de kinderen (Gemeente), die Mij God gegeven heeft.

Er is nóg een typologische betekenis

We hebben het, tot zover, voornamelijk gehad over de slaaf die *teruggestuurd* werd naar zijn baas. En daarbij hebben wij typologisch bekeken dat Filemon een type is van God de Schepper, en Paulus een type van de Heere Jezus Christus, als Hogepriester en Middelaar. Ook zagen we dat Onesimus niet alleen staat voor de Gemeente, maar feitelijk voor elk natuurlijk mens, en de Schepping als zodanig. We zijn teruggebracht naar de Heere, en zijn Zijn Eigendom; wij zijn Zijn dienstknechten. We hebben vooral gekeken naar wat de Brief ons typologisch zegt over het ontstaan, en de roeping van de Gemeente. Maar de Brief heeft *nog* een typologische betekenis.

Wie was er weggelopen van zijn baas?

We hebben typologisch vooral gekeken naar de slaaf die *teruggestuurd* werd, maar de essentie van het verhaal is eigenlijk dat de slaaf is *weggelopen*!! De slaaf was oorspronkelijk slaaf, maar liep weg, en komt Paulus tegen in Rome. Onesimus is aan de ene kant een type van de Gemeente die tot God *teruggebracht* wordt, maar aan de andere kant is Onesimus een type van het Volk Israël, dat *wegliep* bij haar Heere. Israël is vanaf het begin beschouwd als lijfeigene van God; het Volk van God, oftewel Zijn Persoonlijke Eigendom. God noemt Israël 'Mijn Volk' en 'Mijn beminde'. Iedereen weet dat Israël het bijzondere Volk van God is.

Exodus 3

9 En nu, zie, het geschrei der kinderen Israëls is tot Mij gekomen; en ook heb Ik gezien de verdrukking, waarmede de Egyptenaars hen verdrukken.

10 Zo kom nu, en Ik zal u tot Farao zenden, opdat gij **Mijn volk** (de kinderen Israëls) uit Egypte voert.

Exodus 19

*5 Nu dan, indien gij naarstiglijk Mijner stem zult gehoorzamen, en Mijn verbond houden, zo zult gij **Mijn eigendom zijn uit alle volken**, want de ganse aarde is Mijn;*

*6 En gij zult Mij een **priesterlijk koninkrijk**, en een **heilig volk** zijn. Dit zijn de woorden, die gij tot de kinderen Israëls spreken zult.*

Slavernij van de Wet

Israël was in slavernij onder de Wet gedurende het hele Oude Verbond. Vanaf de uittocht uit Egypte, tot aan de eerste Komst van Christus. De Heere Zelf heeft toen een einde gemaakt aan het Oude Verbond der Wet. Israël levend in Egypte onder slavernij, is typologisch en profetisch een beeld van het Volk levend onder de slavernij van de Wet, oftewel de eerste beginselen van de wereld. Egypte is in de eerste plaats een beeld van de wereld, en de slavernij in Egypte is een beeld van de slavernij onder de eerste beginselen van de wereld. Niet alleen Israël leefde onder de Wet, maar ook *alle heidense* volkeren hebben altijd geleefd onder wetten en regels. Het is het meest voor de hand liggend beginsel voor een samenleving. Door de Bediening van de Heere Jezus Christus is hier een einde aan gemaakt.

Romeinen 2

14 Want wanneer de heidenen, die de wet niet hebben, van nature de dingen doen, die der wet zijn, deze, de wet niet hebbende, zijn zichzelf een wet;

Problemen

Door de bediening van Paulus, werd Onesimus teruggestuurd naar Filemon. Door de bediening van de Heere Jezus Christus, werd het Volk Israël teruggebracht tot God. Voorop gesteld dat het tot geloof komt natuurlijk. En dat is ook precies wat Onesimus uitbeeldt. Onesimus is een type van een Volk dat *eerst* in slavernij was, en *daarna* op één of andere manier zoekraakt, vervolgens tot geloof komt door de prediking van Paulus, en daarna teruggebracht wordt tot de Heere. Het probleem van deze typologische verklaring is, dat de Gemeente nooit is *weggelopen* van God. Het Volk Israël wel.

Het Joodse Volk is ongelovig

Handelingen 28

*28 Het zij u dan bekend, dat **de zaligheid Gods den heidenen gezonden is**, en dezelve zullen horen. (=gehoorzamen= geloven)*

29 En als hij dit gezegd had, gingen de Joden weg, veel twisting hebbenden onder elkander.

30 En Paulus bleef twee gehele jaren in zijn eigen gehuurde woning; en ontving allen, die tot hem kwamen;

31 Predikende het Koninkrijk Gods, en lerende van den Heere Jezus Christus met alle vrijmoedigheid, onverhinderd.

Paulus heeft overal het Evangelie gepredikt. Hij heeft voornamelijk tot de Joden gesproken. Maar het grootste deel wees het Evangelie af, als ze erachter kwamen dat ook de Heidenen tot geloof kwamen. (In de Bijbel zijn heidenen, alle niet-Joden) Want ze wilden hun Joodse identiteit niet kwijt. Als een Jood tot geloof komt, is het immers een Christen! Zo gaat het

hedentendage nog steeds. Zij willen hun Zionisme, en Judaïsme behouden, en leven daarom nog steeds onder het Oude Verbond der Wet. Zij willen nog steeds onderscheiden worden van de niet-Joden. De Joden beschouwen de Christus, ten hoogste, als de Messias van de heidenen. En aangezien *niemand* komt tot de Vader dan door de Zoon, is het Joodse Volk tot op heden ongelovig...

Johannes 14

6 Jezus zeide tot hem: *Ik ben de Weg, en de Waarheid, en het Leven. Niemand komt tot den Vader, dan door Mij.*

7 Indien gijlieden Mij gekend hadt, zo zoudt gij ook Mijn Vader gekend hebben; en van nu kent gij Hem, en hebt Hem gezien.

Dit hoort niet bij Paulus thuis

De Joden die in slavernij onder de Wet waren, kwamen niet tot geloof, en zijn door de prediking van Paulus niet teruggebracht tot de Heere. Het zou wel *moeten*, maar is tot op heden niet gebeurd. De Joden wilden zich niet bekeren omdat zij slaaf wilden blijven; zij wilden *niet* weggelopen uit de slavernij. Dus Onesimus kun je typologisch niet bestempelen als het Joodse Volk. Want het Joodse Volk is niet bekeerd. Het zou eventueel kunnen zijn dat er typologisch gesproken wordt over de bekering van het *toekomstig* Israël. De slaaf is weggelopen, is nu verstrooid onder de heidenen, en leeft niet meer onder de Wet, en zal zich in de *toekomst* bekeren...Maar dat verhaal hoort niet bij Paulus thuis. En zéker niet bij Paulus in de gevangenis. Je kunt dus niet zeggen; de Brief gaat over het Joodse Volk.

De Brief gaat wél over Israël, maar niet over de Joden

Dus de Joden kwamen *niet* tot geloof, en werden *niet* teruggebracht tot de Heere, en zij waren *niet* uit de slavernij van de Wet weggelopen. En tóch gaat de Brief over Israël!! De Brief gaat namelijk over *dát* deel dat in het verleden is weggelopen van een leven onder de slavernij van de Wet. Dat deel van Israël komt, verstrooid onder de heidenen, in aanraking met het Evangelie door iemand die gestuurd is om het Evangelie onder hen te prediken. De Brief gaat *niet* over de Joden, maar over Israël. In de Bijbel wordt er namelijk onderscheid gemaakt tussen het Joodse Volk en Israël, oftewel Juda en Israël.

Het verschil tussen Israël en het Joodse Volk

De term Israël, wordt in de Bijbel *meer* toegepast op alle twaalf stammen van Israël *samen* of op de tien-stammen, dan op de twee-stammen (Juda en Benjamin en een gedeelte van Levi). De Joden heten dus geen Israël. Als Israël en Juda in één adem genoemd worden in de Bijbel, dan staat Israël voor de tien-stammen, en Juda voor de twee-stammen. Zéker in het Oude Testament. De Brief van Filemon gaat dus over de tien-stammen van Israël. Wat is de geschiedenis van de tien-stammen van Israël?

De geschiedenis van de tien stammen van Israël

Onderweg vanuit Egypte is een deel van die tien-stammen van het verlorene Volk verdwenen. Wél verlost uit Egypte, maar nooit in Kanaän aangekomen. Waar deze groep naartoe is

gegaan? Naar Spanje! De naam Iberia is gewoon een Griekse verbastering van Hebreeën. Spanje is het gebied waar Paulus naartoe wilde, via Rome, zoals hij in zijn Brief aan de Romeinen aankondigde. Als Paulus zich heeft vastgehouden aan zijn plannen, dan betekent dat dat hij ná Rome door zou reizen naar Spanje, om de tien-stammen te bezoeken. Oftewel om Onesimus te bezoeken, en hem met het Evangelie bekend te maken...

Romeinen 15

23 Maar nu geen plaats meer hebbende in deze gewesten, en van over vele jaren groot verlangen hebbende, om tot u te komen,

*24 Zo zal ik, wanneer ik naar **Spanje** reis, tot u komen; want ik hoop in het doorreizen u te zien, en van u derwaarts geleid te worden, als ik eerst van ulieder tegenwoordigheid eensdeels verzadigd zal zijn.*

--

*28 Als ik dan dit volbracht, en hun deze vrucht verzegeld zal hebben, zo zal ik door ulieder stad naar **Spanje** afkomen.*

Nauwelijks onder de Wet geleefd

Oké, een deel van die tien-stammen is dus niet meegegaan naar Kanaän, maar verdwenen, en over de Middellandse zee naar het Westen gegaan. Ze zijn in een land aangekomen dat sindsdien Iberia heet, hoewel ze er al lang niet meer wonen. **Ze zijn namelijk doorverhuisd naar het Noord-Westen (!)** Later in de dagen van Israël, in het beloofde land Kanaän, hebben de twaalf stammen niet eens onder de Wet geleefd. Maar een *enkele keer* kwam de Wet ter sprake. De Wet werd wat officiëler toegepast toen het Davidische Koninkrijk werd opgericht. Pas *toen* werd de wet *min of meer* toegepast. Dat is maar kort geweest, want David regeerde veertig jaar, en daarna regeerde Salomo veertig jaar, en toen was het alweer afgelopen want toen kreeg je de splitsing tussen de twee-stammen en de tien-stammen van Israël.

De geschiedenis van de splitsing van de twaalf stammen van Israël

De lijn in verband met het ontvangen van de Zegeningen, en de Beloften van God, liep via het Z(z)aad van Abraham, Izak naar Jakob. Jakob verwekte twaalf zonen, en één dochter. God veranderde de naam van Jakob in Israël. De twaalf zonen groeiden uit tot twaalf stammen, en samen tot één groot volk onder de naam Israël. Jakob rekent de twee zonen van zijn zoon Jozef, Manasse en Efraïm, tot zijn eigen zonen. Normaal gesproken horen eerstgeboorterecht en priesterschap en koningschap bij de eerstgeborene, maar Jakob haalde alle functies los, en verdeelde deze onder zijn zonen. Dit bleef zo tot aan Christus. Toen kwam de Wet te vervallen, en alle functies zijn bij de Heere Jezus Christus terechtgekomen. Jakob (Israël) gaf het koningschap aan de stam van Juda. Het priesterschap gaf hij aan de stam van Levi. En Jakob gaf het (uitgeklede) **eerstgeboorterecht** aan de stam van kleinzoon **Efraïm**.

Efraïm ontvangt het eerstgeboorterecht

Jacob zegent bij zijn sterven *al* zijn twaalf zonen. Maar eerst zegent hij de twee zonen van Jozef. Deze zijn geboren in Egypte. Egypte is een type van de wereld. De jongste zoon van

Jozef, Efraïm, ontvangt het eerstgeboorterecht, en ontvangt dus een dubbel deel van de erfenis. Efraïm betekent dubbele vrucht. Efraïm is vanaf die tijd de eerstgeborene van alle stammen van Israël. Eerstgeborene betekent niet als eerste geboren, maar eigenlijk betekent het *meest geliefd*. De meest geliefde zoon. De zoon die als beste de erfenis van zijn vader kan voortzetten. David was koning over de twaalf stammen van Israël. David is dan ook uit Juda. Zijn zoon Salomo volgt hem op.

De naam Israël is voor de tien-stammen

De zoon van Salomo, namelijk Rehabeam, wil de belastingen voor het volk *verzwaren*. Typologisch wil Rehabeam het leven onder de Wet zwaarder maken. Tien van de twaalf stammen zijn het niet eens met Rehabeam. Zij roepen Jerobeam, een **achterkleinzoon van Efraïm**, te hulp om te onderhandelen met Rehabeam. Maar Rehabeam wil niet zwichten, maar zegt daarentegen dat hij de lasten van het volk *nóg* zwaarder zal maken. Dit leidt tot de verdeling van het koninkrijk in tien- en twee-stammen. De twee-stammen blijven onder koning Rehabeam, en Jerobeam wordt koning over de tien-stammen. De Heere stelt Jerobeam in het gelijk. Want typologisch *is* het juk der Wet ook niet te dragen. **De Heere geeft de naam Israël dan ook mee aan de tien stammen.** Daarmee neemt de Heere typologisch afstand van een leven onder de Wet.

Handelingen 15

10 Nu dan, wat verzoekt gij God, om een juk op den hals der discipelen te leggen, hetwelk noch onze vaders, noch wij hebben kunnen dragen?

11 Maar wij geloven, door de genade van den Heere Jezus Christus, zalig te worden, op zulke wijze als ook zij.

12 En al de menigte zweeg stil, en zij hoorden Barnabas en Paulus verhalen, wat grote tekenen en wonderen God door hen onder de heidenen gedaan had.

Vrijheid

De twee-stammen (Juda, Benjamin en een gedeelte van Levi), onder Rehabeam hebben Jeruzalem als hoofdstad. De twee-stammen worden Juda genoemd. En later worden zij het Joodse Volk genoemd. De tien-stammen, onder Jerobeam hebben Samaria als hoofdstad. Deze tien-stammen worden Efraïm genoemd. Typologisch is dit de Gemeente. De Gemeente van eerstgeborenen met zijn dubbele deel, met zijn dubbele Vrucht. De tien-stammen wilden dus niet meer onder de Wet leven. Net als onder het Nieuwe Verbond, daarin zouden we *ook* in die vrijheid staan. Maar vrijheid brengt verantwoordelijkheid met zich mee. In vrijheid moet men *zelf* grenzen maken.

Galaten 5

1 Staat dan in de vrijheid, met welke ons Christus vrijgemaakt heeft, en wordt niet wederom met het juk der dienstbaarheid bevangen.

2 Ziet, ik Paulus zeg u, zo gij u laat besnijden, dat Christus u niet nut zal zijn.

3 En ik betuig wederom een iegelijk mens, die zich laat besnijden, dat hij een schuldenaar is de gehele wet te doen.

4 Christus is u ijdel geworden, die door de wet gerechtvaardigd wilt worden; gij zijt van de genade vervallen.

5 Want wij verwachten door den Geest, uit het geloof, de hoop der rechtvaardigheid.

6 Want in Christus Jezus heeft noch besnijdenis enige kracht noch voorhuid, maar het geloof, door de liefde werkende.

Vrijheid als excuus om te leven naar het vlees

We zijn door de Heere Jezus Christus verlost van de Wet. Maar we zouden die vrijheid niet gebruiken als aanleiding om nu alsnog te leven naar de begeerten van het vlees. Namelijk in een vleselijk denken, en dus in een *werelds* denken. De wereld wordt immers beheerst door de satan. Maar dit is wat letterlijk met Efraïm gebeurde. De tien-stammen gebruikten hun vrijheid als excuus om naar het vlees, en naar de oude mens, te kunnen leven. Ze werden ontrouw, en dus ongelovig aan God en Zijn Woord. Zij dienden niet meer de Levende God, maar zij dienden de afgoden. Ze waren vrij van de Wet, maar in plaats van om nu in deze vrijheid de Levende God te dienen, dienden zij alsnog de afgoden.

Samaritanen

Het resultaat was dat de Heere de tien-stammen door de Assyrische legers heeft laten wegvoeren uit het land Israël. In ballingschap. De Assyriërs hebben voor het grootste gedeelte de tien-stammen verstrooid onder de volkeren. In het gebied van Israël waar de tien-stammen woonden, hebben zij een *ander* overwonnen volk geplaatst. Het restant van de tien-stammen heeft zich vermengd met dit vreemde volk. De twee-stammen minachtten dit vermengde volk wat in dat gebied leefde, de zogenaamde Samaritanen. Zij werden door het Joodse volk dan ook als heidenen beschouwd. Samaritaan betekent 'waker van het Woord'.

Verstrooid en zoekgeraakt

Dus de tien-stammen hebben zich onttrokken aan de slavernij. Ze zijn afgevoerd in Assyrische ballingschap, en zijn er officieel nooit uit teruggekeerd. Sterker nog; vandaaruit zijn ze gewoon verder gaan lopen. Vanuit het Assyrische rijk, dus vanuit Mesopotamië, zijn de tien-stammen gaan trekken, uiteindelijk naar Noord-West Europa, om zich te voegen bij de Iberiërs. De bevolking van Noord-West Europa is op deze manier tot stand gekomen. Dat is gewoon historisch. Het enige waar men aan twijfelt is of de verschillende volken inderdaad wel de erfgenamen zijn van Israël. De tien-stammen zijn verstrooid, oftewel uitgezworven. De tien-stammen zijn letterlijk *zoekgeraakt*. Dat is ook de officiële Bijbelse gedachte.

Typologisch staat Onesimus voor de tien-stammen

De beschrijving van Onesimus als de slaaf die wegliep, en daarna zoekraakte, past helemaal bij de tien-stammen. Het kan dus heel goed zijn dat Paulus, onderweg naar de heidenen, naar Rome, in contact komt met Onesimus. Dat hij in contact komt met de erfgenamen, oftewel afstammelingen, van de tien-stammen van Israël. Helemaal omdat het Paulus' plan was om vanuit Rome verder te trekken naar Spanje, Iberia; Hebreëën. Deze Brief van Paulus aan Filemon is typologisch in feite de aankondiging van h^óe het verder zal gaan met hem. Via Rome zou hij zich richten op de heidenen, om hen het Evangelie te prediken. Via *die* richting

komt hij terecht bij *die* heidenen die weliswaar geen Joden zijn, maar wél afstammelingen zijn van de tien-stammen!!

Waar gaat de Brief van Filemon dus over?

Een deel van Israël wat zoekgeraakt was, wordt teruggevonden, en *dat deel* van Israël komt, in de afgelopen tweeduizend jaar, tot geloof. Althans in meerderheid. De typologie in de Brieven gaat over Gemeentelijke Waarheden, en verborgenheden van het Koninkrijk. De inhoud van de Brief aan Filemon komt, typologisch, precies overeen met het gegeven van het zoekgeraakt, en afgeweken deel van Israël, dat alsnog tot geloof komt. De beschrijving van Onesimus komt precies overeen met de tien-stammen. Zij hebben zich in het verleden aan de slavernij van de Wet onttrokken, en hebben zich vervreemd van het burgerschap van Israël, en zijn heidenen geworden. *Deze* tien-stammen zijn hoofdzakelijk bereikt toen begonnen werd met de prediking van het Evangelie aan de heidenen.

Die heidenen maakten oorspronkelijk deel uit van Israël

Handelingen 28

28 Het zij u dan bekend, dat de zaligheid Gods den heidenen gezonden is, en dezelve zullen horen.(=gehoorzamen= geloven)

Het Nieuwe Verbond brak aan, door de dood en Opstanding van de Heere Jezus Christus. Het Evangelie werd toen verworpen door de Joden. Door de bediening van Paulus, hebben de heidenen het Evangelie aanvaard. Zijn de heidenen dan tot geloof gekomen? Nee hoor, net zo min. Over *welke* heidenen praat Paulus dan? Die heidenen die oorspronkelijk deel uitmaakten van Israël. *Tallose* beelden, en wel de helft van alle gelijkenissen uit de Bijbel, gaan over dit feit. Als je een kaart erbij pakt om te kijken uit welke gebieden op aarde, de Christelijk volkeren komen, zul je terecht komen in Noord-West Europa. De Christelijke volkeren vind je van oudsher in dat deel van Europa.

Tot aan het uiterste der aarde

En van daaruit is het Evangelie verspreid geworden over de hele wereld. Dat is Bijbels; onder het Nieuwe Verbond zou de prediking geschieden in Jeruzalem en geheel Judea (het twee-stammen rijk), daarna in Samaria (hoofdstad van tien-stammen rijk), en vandaar tot aan het einde der aarde. Eerst de Joden, dan de heidenen, oftewel de tien-stammen, en dan de overige heidenen.

Handelingen 1

8 Maar gij zult ontvangen de kracht des Heiligen Geestes, Die over u komen zal; en gij zult Mijn getuigen zijn, zo te Jeruzalem, als in geheel Judea en Samaria, en tot aan het uiterste der aarde.

De Heere is trouw aan Zijn Belofte

Openbaring 19

*11 En ik zag den hemel geopend; en ziet, een wit paard, en Die op hetzelfde zat, was genaamd **Getrouw en Waarachtig**, en Hij oordeelt en voert krijg in gerechtigheid.*

Jesaja 55

10 Want gelijk de regen en de sneeuw van den hemel nederdaalt, en derwaarts niet wederkeert; maar doorvochtigt de aarde, en maakt, dat zij voortbrenge en uitspruite, en zaad geve den zaaier, en brood den eter;

*11 Alzo zal **Mijn woord, dat uit Mijn mond uitgaat, ook zijn, het zal niet ledig tot Mij wederkeren**; maar het zal doen, hetgeen Mij behaagt, en het zal voorspoedig zijn in hetgeen, waartoe Ik het zende.*

Toen de Joden het Evangelie verwierpen, moest dat Evangelie natúúrlijk gaan naar de heidenen, maar in het bijzonder naar de rest van Israël! Het Evangelie moest gebracht worden naar de afstammelingen van de tien-stammen van Israël. In de dagen van de Heere Jezus, en de dagen van Paulus, werd het Evangelie gepredikt aan de Joden in de verstrooiing. Maar zij verwierpen de Heere, zowel vóór als na Zijn Opstanding. Maar de Heere is trouw aan *dat* wat Hij beloofd heeft. Als Paulus onderweg naar Rome is, zegt hij dat hij het Evangelie predikt omdat **alle stammen van Israël** daarop wachten. Dit zegt hij niet als hij niet weet wáár hij deze stammen kan bereiken...

Handelingen 26

6 En nu sta ik, en word geoordeeld over de hoop der belofte, die van God tot de vaders geschied is; (Nu sta ik terecht omdat ik hoop op de vervulling van de Belofte, die God aan onze voorouders gedaan heeft)

*7 Tot dewelke onze **twalf geslachten**, geduriglijk nacht en dag God dienende, verhopende te komen; over welke hoop ik, o koning Agrippa, van de Joden word beschuldigd. (ook de **twalf stammen** van ons Volk hopen daarop. En omwille van deze hoop word ik door de Joden aangeklaagd...)*

8 Wat? wordt het bij ulieden ongelofelijk geoordeeld, dat God de doden opwekt?

De typologische betekenis van de Brief

Psalm 98

2 De HEERE heeft Zijn heil bekend gemaakt; Hij heeft Zijn gerechtigheid geopenbaard voor de ogen der heidenen.

*3 Hij is gedachtig geweest Zijner goedertierenheid, en Zijner waarheid aan **het huis Israëls**; en al de einden der aarde hebben gezien het heil onzes Gods.*

De weggelopen slaaf Onesimus is dus bereikt met het Evangelie, in het bijzonder het Evangelie van *Paulus*. Onesimus was weggelopen uit het huis van Filemon. Dat huis moet dan een beeld zijn van Israël! Israël wordt ook wel beschreven als het huis Gods. Het was één huis waaruit een slaaf was weggelopen, en weer teruggebracht. (afstammelingen van de tien-stammen) Maar er was *nog* een zoon, namelijk Archippus, met dezelfde bediening als Paulus. Archippus is dan een beeld van de gelovige Joden; nooit weggelopen, en dus ook

nooit teruggekeerd! Paulus was zelf ook een gelovige uit de Joden, uit de twee stammen. Dus is Onesimus een beeld van de *gelovigen* uit tien-stammen, en Archippus is een beeld van de *gelovigen* uit de twee-stammen. Er is nóg zo'n voorbeeld uit de Bijbel. Wat dacht je van de verloren zoon?

Parallel met de gelijkenis van de verloren zoon

Lukas 15

11 En Hij zeide: Een zeker mens had twee zonen.

12 En de jongste van hen zeide tot den vader: Vader, geef mij het deel des goeds, dat mij toekomt. En hij deelde hun het goed. (de tien-stammen wilden de Heere helemaal niet dienen, dus toen zei de Heere; ga maar.)

13 En niet vele dagen daarna, de jongste zoon, alles bijeenvergaderd hebbende, is weggereisd in een **ver gelegen land** (de tien-stammen; een deel verstrooid, en een deel nooit onder de Wet geleefd en terechtgekomen in Noord-West Europa), en heeft aldaar zijn goed doorgebracht, levende overdadiglijk.

14 En als hij het alles verteerd had, werd er een grote hongersnood in datzelve land, en hij begon gebrek te lijden.

15 En hij ging heen, en voegde zich bij een van de burgers deszelven lands; en die zond hem op zijn land om de zwijnen te weiden.

16 En hij begeerde zijn buik te vullen met den draf, dien de zwijnen (=type van de heidenen, namelijk onreinen, oftewel niet-Joden) aten; en niemand gaf hem dien.

17 En tot zichzelf gekomen zijnde, zeide hij: Hoe vele huurlingen mijns vaders hebben overvloed van brood, en ik verga van honger!

18 Ik zal opstaan en tot mijn vader gaan, en ik zal tot hem zeggen: Vader, ik heb gezondigd tegen den Hemel, en voor u;

19 En ik ben niet meer waardig uw **zoon** genaamd te worden; maak mij als een van uw **huurlingen**. (Onesimus was een dienstknecht, en kwam terug als dienstknecht en broeder)

20 En opstaande ging hij naar zijn vader (Filemon). En als hij nog ver van hem was, zag hem zijn vader, en werd met innerlijke ontferming bewogen; en toe lopende, viel hem om zijn hals, en **kuste hem**. (ook deze vader kuste !!)

21 En de zoon zeide tot hem: Vader, ik heb gezondigd tegen den Hemel, en voor u, en ben niet meer waardig uw zoon genaamd te worden.

22 Maar de vader zeide tot zijn dienstknechten: Brengt hier voor het beste kleed, en doet het hem aan, en geeft hem een ring aan zijn hand, en schoenen aan de voeten;

23 En brengt het gemeste kalf, en slacht het; en laat ons eten en vrolijk zijn. (een verwijzing naar het Nieuwe Verbond der Genade)

24 Want deze mijn zoon (de tien-stammen) was dood (=geen communicatie meer met God), en is weder levend (wedergeboren) geworden; en **hij was verloren** (vervreemd van het burgerschap van Israël), en **is gevonden** (de Gemeente vindt zijn oorsprong in de tien-stammen)! En zij begonnen vrolijk te zijn. (= nemen deel aan het Nieuwe Verbond)

25 En zijn oudste zoon (Archippus) was in het veld; en als hij kwam, en het huis genaakte, hoorde hij het gezang en het gerei,

26 En tot zich geroepen hebbende een van de knechten, vraagde, wat dat mocht zijn.

27 En deze zeide tot hem: Uw broeder is gekomen, en uw vader heeft het gemeste kalf geslacht, omdat hij hem gezond weder ontvangen heeft.

28 Maar hij werd toornig, en wilde niet ingaan. (is de Gemeente niet ontstaan om de Joden tot jaloersheid te wekken? De rijd tussen Efraïm en Juda) Zo ging dan zijn vader uit, en bad hem. (Ook Archippus wordt toegesproken door Paulus om trouw te blijven aan zijn roeping. Want er komt nog een familielid bij, en hopelijk wordt hij niet jaloers, zal Paulus gedacht hebben)

29 Doch hij (als type van de schriftgeleerden en farizeeën), antwoordende, zeide tot den vader: Zie, ik dien u nu zo vele jaren, en heb nooit uw gebod overtreden, en gij hebt mij nooit een bokje gegeven, opdat ik met mijn vrienden mocht vrolijk zijn.

30 Maar als deze uw zoon gekomen is, die uw goed met **hoeren** (= typologisch de tien-stammen) doorgebracht heeft, zo hebt gij hem het gemeste kalf geslacht.

31 En hij zeide tot hem: Kind (Hij noemt hem geen zoon, maar kind!!), gij zijt altijd bij mij, en al het mijne is uwe.

32 Men behoorde dan vrolijk en blijde te zijn; want deze uw broeder was dood, en is weder levend geworden; en hij was verloren, en is gevonden. (Efraïm herinnerde zich wie hij was en heeft zich bekeerd. Uiteindelijk is het eerstgeboorterecht tóch nog bij de tien-stammen terechtgekomen. De eersteling is voor God bestemd; en daarom is de Gemeente dus in de Hemel gezet. De afstammelingen van de tien-stammen, zijn de oorsprong van de Gemeente)

Hoeren in de Bijbel

Jeremia 31

31 Ziet, de dagen komen, spreekt de HEERE, dat Ik met het huis van Israël (tien-stammen) en met het huis van Juda (twee-stammen) een nieuw verbond zal maken;

32 Niet naar het verbond, dat Ik met hun vaders gemaakt heb, ten dage als Ik hun hand aangreep, om hen uit Egypteland uit te voeren, welk Mijn verbond zij vernietigd hebben, **hoewel Ik hen getrouwd had**, spreekt de HEERE;

Hoeren en tollenaars staan in de Bijbel typologisch niet alleen voor zondaren in het algemeen, maar ook voor de tien-stammen van Israël. Hoeren zijn een beeld van ontrouw; ontrouw aan de eigen Man. Was Israël niet de vrouw van de Heere, was zij niet met Hem getrouwd?! Hoererijs staat voor ontrouw; getrouwd, en daarna ontrouw aan de eigen man. Net zoals de tien-stammen ontrouw waren aan het 'Huwelijksverbond' met de Heere. De tien-stammen waren immers weggelopen bij haar eigen Man; zij wilden Hem niet meer.

Tollenaren in de Bijbel

Tollenaren waren Joden die de heidenen dienden. Ze verzamelden belasting voor de keizer in Rome. Het beroep van tollenaar werd gezien als verraad aan het Joodse Volk. De belasting kwam immers niet terecht bij de Joodse overheid, maar in Rome. En omdat het Joodse Volk *meende* een dienstknecht van God te zijn, beschouwden zij een tollenaar als een vijand van God en Zijn Woord. De tien-stammen waren altijd al *ontrouw* in hun priesterlijke dienst aan de Heere en aan Zijn Woord; zij dienden altijd *andere* heren, namelijk de afgoden. Zij waren *ontrouw* aan hun naam Israël, en aan hun Eerstgeboorterecht, met de daarbij behorende verantwoordelijkheid om een koninklijk priesterdom van de Heere te zijn.

Parallel met de gelijkenis van de goede Herder

Johannes 10

*16 Ik heb nog **andere** schapen, die van dezen stal niet zijn; deze moet Ik ook toebrengen; en zij zullen Mijn stem horen; en het zal worden één kudde, en één Herder.*

De Heere Jezus spreekt over nog *andere* schapen, die niet van deze Joodse stal zijn. Ook *die* moet de Heere toebrengen, en het zal één kudde zijn, onder één Herder. Er zijn schapen, die door de Heere Jezus geleid worden op grond van hun geloof; schapen uit de Joodse stal, het huis van Juda, de Joodse familie, het Joodse Volk oftewel de twee-stammen van Israël. En er zijn ook schapen, die door de Heere Jezus geleid worden op grond van hun geloof; schapen uit de andere kudde, uit de andere schaapskooi, uit het andere deel van het Volk Israël, Efraïm, oftewel de tien-stammen van Israël. En dit gebeurt nu in onze Bedeling; want de gelovigen uit Joden, **en** Heidenen, zijn nu samen 'de familie Gods' oftewel 'het Israël Gods'; de Gemeente, het Lichaam van Christus. Alle gelovigen vormen nu één kudde.

Johannes 10

*16 Ik heb nog **andere schapen** (tien-stammen), die van (ek= uit) dezen stal (Joodse stal, twee-stammen) niet zijn; deze (gelovigen uit de tien-stammen) moet Ik ook toebrengen; en zij zullen Mijn stem (de Evangelie prediking door de apostelen ná de Opstanding) horen; en het zal worden een (één) kudde, en een (één) Herder.*

Andere = allos = van dezelfde soort, en van dezelfde kwaliteit.

Deze stal= De twee-stammen, het Joodse Volk; het huis van Juda; de familie Juda

De schapen uit deze stal, zijn de gelovigen uit het Joodse Volk, de twee-stammen

Andere stal = De tien-stammen van Israël; het huis van Efraim; de familie Efraim

De schapen uit die andere stal, zijn dus de gelovigen uit de tien-stammen van Israel

Deze schapen uit de twee-stammen, en deze schapen uit de tien-stammen, horen dan ook

Mijn stem, omdat zij in Mij geloven. En Ik zal ze vergaderen, en toebrengen tot één kudde,

De Gemeente.

Galaten 6

14 Maar het zij verre van mij, dat ik zou roemen, anders dan in het kruis van onzen Heere Jezus Christus; door Welken de wereld mij gekruisigd is, en ik der wereld.

15 Want in Christus Jezus heeft noch besnijdenis (de twee-stammen, het Joodse Volk) enige kracht, noch voorhuid (de tien-stammen, heidenen), maar een nieuw schepsel. (iedereen die gelooft in de Heere Jezus Christus, is een nieuw schepsel)

*16 En zovelen als er naar dezen regel zullen wandelen, over dezelve zal zijn vrede en barmhartigheid, en over het **Israël Gods**. (de Gemeente bestaat uit gelovigen uit de Joden en gelovigen uit de heidenen. De Gemeente is oorspronkelijk ontstaan uit de tien-stammen)*

Vervreemd van het burgerschap van Israël

Paulus zegt in Zijn Brieven aan Efeze en Kolosse, dat de heidenen vervreemd waren van het burgerschap van Israël, in plaats van dat de heidenen vreemd zijn van het burgerschap Israëls. Paulus insinueert hiermee dat de Efeziërs en de Kolossensen ooit wél deel hadden aan dat burgerschap. De apostel gaat er verder niet op in. Dat kan betekenen dat de Efeziërs

en Kolossensen zélf heel goed *weten en begrijpen* wat Paulus bedoelt. Doordat Paulus tegen deze Efeziërs en ook tegen de Kolossensen zegt dat zij vervreemd waren, wil dit zeggen dat er onder hen waren die *ooit* deelhadden aan dit burgerschap van Israël. Zij waren door *ongeloof* verwijderd van alle Beloften en Zegeningen. Door geloof in de Heere Jezus Christus zijn zij weer nabij gebracht. Daardoor nemen zij weer deel aan de Beloften van God, in Christus.

Efeze 2

11 *Daarom gedenkt, dat gij, die eertijds heidenen waart in het vlees, en die voorhuid genaamd werdt van degenen, die genaamd zijn besnijdenis in het vlees, die met handen geschiedt;*

12 *Dat gij in dien tijd waart zonder Christus, vervreemd van het burgerschap Israëls, en vreemdelingen van de verbonden der belofte, geen hoop hebbende, en zonder God in de wereld.*

13 *Maar nu in Christus Jezus, zijt gij, die eertijds verre waart, nabij geworden door het bloed van Christus.*

Handelingen 2

36 *Zo wete dan zekerlijk het ganse huis Israëls, dat God Hem tot een Heere en Christus gemaakt heeft, namelijk dezen Jezus, Dien gij gekruist hebt.*

37 *En als zij (Joden) dit hoorden, werden zij verslagen in het hart, en zeiden tot Petrus en de andere apostelen: Wat zullen wij doen mannen broeders?*

38 *En Petrus zeide tot hen: Bekeert u, en een iegelijk van u worde gedoopt in den Naam van Jezus Christus, tot vergeving der zonden; en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen.*

39 *Want u (hoofdzakelijk Joden) komt de belofte toe, en uw kinderen, en allen, die daar verre zijn, zo velen als er de Heere, onze God, toe roepen zal.*

Kolossensen 1

18 *En Hij is het Hoofd des lichaams, namelijk der Gemeente, Hij, Die het Begin is, de Eerstgeborene uit de doden, opdat Hij in allen de Eerste zou zijn.*

19 *Want het is des Vaders welbehagen geweest, dat in Hem al de volheid wonen zou;*

20 *En dat Hij, door Hem vrede gemaakt hebbende door het bloed Zijns kruises, door Hem, zeg ik, alle dingen verzoenen zou tot Zichzelve, hetzij de dingen, die op de aarde, hetzij de dingen die in de hemelen zijn.*

21 *En Hij heeft u, die eertijds vervreemd waart, en vijanden door het verstand in de boze werken, nu ook verzoend,*

22 *In het lichaam Zijns vlees, door den dood, opdat Hij u zou heilig en onberispelijk en onbeschuldiglijk voor Zich stellen;*

23 *Indien gij maar blijft in het geloof, gefondeerd en vast, en niet bewogen wordt van de hope des Evangelies, dat gij gehoord hebt, hetwelk gepredikt is onder al de creature, die onder den hemel is; van hetwelk ik Paulus een dienaar geworden ben;*

Ezechiël

Paulus zegt ook in zijn betoog dat degenen *die verre zijn*, nabij gebracht worden. En nabij betekent hier er (naar) bij gebracht; erbij. Het woordje vrede valt ook op. 'Hij is onze vrede en vredemakende'. En 'vrede', hebben we eerder al gezien, is *samenvoeging*, oftewel

éénmaking. Ook worden heidenen en Joden door Paulus niet naast elkaar genoemd. Er staat wél; dat de heidenen *voorhuid genoemd werden door de degenen, die wél besneden waren*. De strekking van Paulus is dat 'twee zouden één worden, en er zou vrede zijn over die twee'. Als we nu naar het Oude Testament gaan kijken, valt het op dat er in Ezechiël nogal wat overeenkomst zit in wat Paulus heeft gezegd.

Ezechiël 34

10 Alzo zegt de Heere HEERE: Ziet, Ik wil aan de herders, en zal Mijn schapen van hun hand eisen, en zal ze van het weiden der schapen doen ophouden, zodat de herders zichzelf niet meer zullen weiden; en Ik zal Mijn schapen uit hun mond rukken, zodat zij hun niet meer tot spijs zullen zijn.

11 Want zo zegt de Heere HEERE: Ziet, Ik, ja, Ik zal naar Mijn schapen vragen, en zal ze opzoeken.

12 Gelijk een herder zijn kudde opzoekt, ten dage als hij in het midden zijner verspreide schapen is, alzo zal Ik Mijn schapen opzoeken; en Ik zal ze redden uit al de plaatsen, waarhenen zij **verstrooid zijn**, ten dage der wolke en der donkerheid.

13 En Ik zal ze uitvoeren van de volken, en **zal ze vergaderen uit de landen**, en brengen ze in hun land; en Ik zal ze weiden op de bergen Israëls, bij de stromen en in alle bewoonbare plaatsen des lands.

14 Op een goede weide zal Ik ze weiden, en op de hoge bergen Israëls zal hun kooi zijn; aldaar zullen zij nederliggen in een goede kooi, en zullen weiden in een vette weide, op de bergen Israëls.

15 Ik zal Mijn schapen weiden, en Ik zal ze legeren, spreekt de Heere HEERE.

16 **Het verlorene zal Ik zoeken, en het weggedrevene zal Ik wederbrengen, en het gebrokene zal Ik verbinden, en het kranke zal Ik sterken; maar het vette en het sterke zal Ik verdelgen, Ik zal ze weiden met oordeel.**

17 Want gij, o Mijn schapen! de Heere HEERE zegt alzo: Ziet, Ik zal richten (oordelen) tussen klein vee en klein vee, tussen de rammen (schapen) en de bokken.

--

22 Daarom zal Ik Mijn schapen verlossen, dat zij niet meer tot een roof zullen zijn; en Ik zal richten tussen klein vee en klein vee.

23 En Ik zal een enigen Herder over hen verwekken, en Hij zal hen weiden, namelijk Mijn knecht David; die zal ze weiden, en Die zal hun tot een Herder zijn.

24 En Ik, de HEERE, zal hun tot een God zijn; en Mijn knecht David zal Vorst zijn in het midden van hen, Ik, de HEERE, heb het gesproken.

25 En **Ik zal een verbond des vredes met hen maken (Nieuwe Verbond der Genade)**, en zal het boos gedierte uit het land doen ophouden; en zij zullen zeker wonen in de woestijn, en slapen in de wouden.

--

30 Maar zij zullen weten, dat Ik, de HEERE, hun God, met hen ben, en dat zij Mijn volk zijn, het huis Israëls, spreekt de Heere HEERE.

31 Gij nu, o Mijn schapen, schapen Mijner weide! gij zijt mensen; maar Ik ben uw God, spreekt de Heere HEERE.

Ezechiël 37

14 En Ik zal Mijn Geest in u geven, en gij zult leven, en Ik zal u in uw land zetten; en gij zult weten, dat Ik, de HEERE, dit gesproken en gedaan heb, spreekt de HEERE.

15 Wijders geschiedde des HEEREN woord tot mij, zeggende:

16 Gij nu, mensenkind! neem u een hout, en schrijf daarop: Voor Juda (**twee-stammen**), en voor de kinderen Israëls (**tien-stammen**), zijn metgezellen; en neem een ander hout, en schrijf daarop: Voor Jozef, het hout van **Efraïm**, en van het ganse huis Israëls, zijn metgezellen.

17 **Doe gij ze dan naderen, het een tot het ander tot één enig hout; en zij zullen tot één worden in uw hand.**

18 En wanneer de kinderen uws volks tot u zullen spreken, zeggende: Zult gij ons niet te kennen geven, wat u deze dingen zijn?

19 Zo spreek tot hen: Alzo zegt de Heere HEERE: **Ziet, Ik zal het hout van Jozef, dat in Efraïms hand geweest is, en van de stammen Israëls, zijn metgezellen, nemen, en Ik zal dezelve met hem voegen tot het hout van Juda, en zal ze maken tot één enig hout; en zij zullen één worden in Mijn hand.**

20 De houten nu, op dewelke gij zult geschreven hebben, zullen in uw hand zijn voor hunlied ogen.

21 Spreek dan tot hen: Zo zegt de Heere HEERE: Ziet, **Ik zal de kinderen Israëls halen uit het midden der heidenen, waarhenen zij getogen zijn, en zal ze vergaderen van rondom, en brengen hen in hun land;**

22 En Ik zal ze maken tot een enig volk in het land, op de bergen Israëls; en zij zullen allen te zamen een enigen Koning tot koning hebben; en zij zullen niet meer tot twee volken zijn, noch voortaan meer in twee koninkrijken verdeeld zijn.

23 En zij zullen zich niet meer verontreinigen met hun drekgoden, en met hun verfoeiselen, en met al hun overtredingen; en Ik zal ze verlossen uit al hun woonplaatsen, in dewelke zij gezondigd hebben, en zal ze reinigen; zo zullen zij Mij tot een volk zijn, en Ik zal hun tot een God zijn.

24 En Mijn Knecht David zal Koning over hen zijn; en zij zullen allen te zamen een Herder hebben; en zij zullen in Mijn rechten wandelen, en Mijn inzettingen bewaren en die doen.

25 En zij zullen wonen in het land, dat Ik Mijn knecht Jakob gegeven heb, waarin uw vaders gewoond hebben; ja, daarin zullen zij wonen, zij en hun kinderen, en hun kindskinderen tot in eeuwigheid, en Mijn Knecht David zal hunlied Vorst zijn tot in eeuwigheid.

26 **En Ik zal een verbond des vredes met hen maken,** het zal een eeuwig verbond met hen zijn; en Ik zal ze inzetten en zal ze vermenigvuldigen, en Ik zal Mijn heiligdom in het midden van hen zetten tot in eeuwigheid.

27 En Mijn tabernakel zal bij hen zijn, en Ik zal hun tot een God zijn, en zij zullen Mij tot een volk zijn.

28 En de heidenen zullen weten, dat Ik de HEERE ben, Die Israël heilige, als Mijn heiligdom in het midden van hen zal zijn tot in eeuwigheid.

Ná de zeventigste Jaarweek worden alle stammen bij elkaar gebracht

Het gaat in Ezechiël over *verstrooide* schapen, en over een 'Dag der wolken der donkerheid'. Dat is de Dag des Heeren; de Wederkomst van de Heere Jezus Christus. Hij zal dan Zijn schapen verzamelen, en zal ze brengen naar Israël. Het kleinvee wordt verzameld onder één Herder. De twee- en de tien-stammen worden straks weer één. De Herder is in het Nieuwe Testament de Heere Jezus Christus. Straks, *na* de zeventigste Jaarweek, zal de Heere *alle* stammen van Israël bij elkaar brengen. Zowel de twee-stammen als de verstrooide tien-stammen. Maar deze profetiën die straks, *ná* de zeventigste Jaarweek, hun vervulling zullen krijgen, hebben nu al een *geestelijke* vervulling.

Er is nu al een geestelijke vervulling van die profetiën

Deze profetiën gaan *ook* over onze Bedeling, en is van toepassing op *onze* dagen. Want alles wat *straks* geldt voor Israël, geldt nu al voor de Gemeente. De Gemeente bestaat voornamelijk uit gelovigen uit de tien-stammen, maar ook gelovigen uit de twee-stammen. En natuurlijk zijn er ook heidenen tot geloof gekomen. Net als onder het Oude Verbond. (denk aan Ruth; 'uw God is mijn God') Straks, bij Zijn Wederkomst, zal het hele wedergeboren volk Israël, in verband met de **aardse toepassing**, tot God samengebracht worden. Maar eerst wordt nu heel Israël, namelijk de Gemeente, in verband met de **Hemelse toepassing** tot God gebracht.

Koningen en priesters

Israël zal in de *toekomst* een koninklijk en priesterlijk volk zijn. De Gemeente bestaat *nu* al uit priesters en koningen. Israël zal verzameld worden uit alle volkeren. De Gemeente is *nu* al verzameld uit de volkeren. Israël zal tot zoon gesteld worden. De Gemeente is *nu* al gesteld tot zoon. Israël zal straks verzameld worden in een aards Jeruzalem. De Gemeente is *nu* al verzameld in het Hemels Jeruzalem; het Jeruzalem dat Boven is. Een aardse toepassing, en een Hemelse toepassing. Maar gelijkwaardig.

Hebreeën 12

22 Maar gij zijt gekomen tot den berg Sion, en de stad des levenden Gods, tot het hemelse Jeruzalem, en de vele duizenden der engelen;

23 Tot de algemene vergadering en de Gemeente der eerstgeborenen, die in de hemelen opgeschreven zijn, en tot God, den Rechter over allen, en de geesten der volmaakte rechtvaardigen;

Openbaring 1

5 En van Jezus Christus, Die de getrouwe Getuige is, de Eerstgeborene uit de doden, en de Overste der koningen der aarde. Hem, Die ons heeft liefgehad, en ons van onze zonden gewassen heeft in Zijn bloed.

6 En Die ons gemaakt heeft tot koningen en priesters Gode en Zijn Vader; Hem, zeg ik, zij de heerlijkheid en de kracht in alle eeuwigheid. Amen.

Een koninklijk priesterdom

In het verleden werd het Evangelie gebracht aan de Joden. Maar als volk verwierp zij de Heere. Daarom werd het Evangelie gebracht aan een heidens volk, aan onbesnedenen. Efraïm, de tien-stammen, kwam als eerste volk tot geloof. Aan Efraïm was het eerstgeboorterecht beloofd. Tot die tijd had Efraïm echter nog geen deel gekregen aan die bevoorrechte positie. Iedereen die vanaf de Opstanding van de Heere tot geloof komt, neemt echter deel aan de zegeningen van Efraïm! De Gemeente komt voort uit de tien-stammen, uit Efraïm. **In feite zijn wij Efraïmieten**, met de functies die bij een eerstgeborene horen; priester en koning. Wij zijn een koninklijk priesterdom.

1 Petrus 2

*9 Maar gij zijt een uitverkoren geslacht, een **koninklijk priesterdom**, een heilig volk, een verkregen volk; opdat gij zoudt verkondigen de deugden Desgenen, Die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht;*

10 Gij, die eertijds geen volk waart, maar nu Gods volk zijt; die eertijds niet ontfermd waart, maar nu ontfermd zijt geworden.

Een priesterlijk koninkrijk

Exodus 19

5 Nu dan, indien gij naarstiglijk Mijner stem zult gehoorzamen, en Mijn verbond houden, zo zult gij Mijn eigendom zijn uit alle volken, want de ganse aarde is Mijn;

6 En gij zult Mij een **priesterlijk koninkrijk**, en een heilig volk zijn. Dit zijn de woorden, die gij tot de kinderen Israëls spreken zult.

Dit was *eigenlijk* bestemd voor Israël; zij zouden een priesterlijk koninkrijk zijn. Straks bij de Wederkomst van de Heere, zal een gelovig overblijfsel weer deelkrijgen aan het eerstgeboorterecht van Juda. En daarna krijgen alle gelovigen deel aan het eerstgeboorterecht van Juda. Maar nu nog niet. Juda is immers nog steeds ongelovig. God heeft gezegd dat Israël het uitverkoren volk zou zijn. De Heere komt uit Juda. Maar Juda verwerpt de Heere. Waar zou God *dán* het Evangelie heen moeten zenden? Dan is Efraïm aan de beurt!

Twee olijfbomen

De twee-stammen weigerden, maar de tien-stammen weigerden *niet*. Dit staat exact beschreven in Romeinen elf. Daar gaat het over twee olijfbomen. En waarom zijn dit twee *olijfbomen*, en niet bijvoorbeeld een olijfbom en een eikenboom? Als het enkel over het Joodse volk ten opzichte van heidenen zou gaan, zou dat logischer geweest zijn. Nee, in hoogste instantie gaat het over de twee- en de tien-stammen van Israël.

Tamme en wilde takken

Tamme en wilde takken. Tesamen die olijfbom. Dit is een vrij onbekende Nieuw Testamentische Waarheid, maar God heeft exact gedaan wat Hij gezegd heeft. Juda kreeg het koningschap. Levi het priesterschap, en Efraïm kreeg het eerstgeboorterecht. Hoe prachtig dat God een deel van Zijn volk achtergehouden heeft om tot aanvaarding van het Nieuwe Verbond te komen! En *daaruit* is de Gemeente ontstaan. Dus wij zijn niet alleen *geestelijk* koningen en priesters maar ook *daadwerkelijk* via het eerstgeboorterecht van Efraïm

De wilde en de tamme olijfbom

Romeinen 11

16 En indien de eerstelingen heilig zijn, zo is ook het deeg heilig, en indien de wortel heilig is, zo zijn ook de takken heilig.

- 17 En zo enige der takken afgebroken zijn, en gij, een wilde olijfboom zijnde, in derzelve plaats zijt ingeent, en des wortels en der vettigheid des olijfbooms mede deelachtig zijt geworden,
- 18 Zo roem niet tegen de takken; en indien gij daartegen roemt, gij draagt den wortel niet, maar de wortel u.
- 19 Gij zult dan zeggen: De takken zijn afgebroken, opdat ik zou ingeent worden.
- 20 Het is wel; zij zijn door ongeloof afgebroken, en gij staat door het geloof. Zijt niet hooggevoelende, maar vrees.
- 21 Want is het, dat God de natuurlijke takken niet gespaard heeft, zie toe, dat Hij ook mogelijk u niet spare.
- 22 Zie dan de goedertierenheid en de strengheid van God; de strengheid wel over degenen, die gevallen zijn, maar de goedertierenheid over u, indien gij in de goedertierenheid blijft; anderszins zult ook gij afgehouden worden.
- 23 Maar ook zij, indien zij in het ongeloof niet blijven, zullen ingeent worden; want God is machtig om dezelve weder in te enten.
- 24 Want indien gij afgehouden zijt uit den olijfboom, die van nature wild was, en tegen nature in den goeden olijfboom ingeent; hoeveel te meer zullen deze, die natuurlijke takken zijn, in hun eigen olijfboom geent worden?
- 25 Want ik wil niet, broeders, dat u deze verborgenheid onbekend zij (opdat gij niet wijs zijt, bij uzelf), dat de verharding voor een deel over Israël gekomen is, totdat de volheid der heidenen (opname der Gemeente) zal ingegaan zijn.
- 26 En alzo zal geheel Israël zalig worden; gelijk geschreven is: De Verlosser zal uit Sion komen en zal de goddeloosheden afwenden van Jakob.
- 27 En dit is hun een verbond van Mij, als Ik hun zonden zal wegnemen.
- 28 Zo zijn zij (twee stammen) wel vijanden aangaande het Evangelie, om uwentwil, maar aangaande de verkiezing zijn zij beminden, om der vaderen wil;
- 29 Want de genadegiften en de roeping Gods zijn onberouwelijk.
- 30 Want gelijkerwijs ook gijlieden (tien stammen) eertijds Gode ongehoorzaam geweest zijt, maar nu barmhartigheid verkregen hebt door dezer ongehoorzaamheid;
- 31 Alzo zijn ook dezen (twee stammen) nu ongehoorzaam geweest, opdat ook zij door uw barmhartigheid zouden barmhartigheid verkrijgen.
- 32 Want God heeft hen allen (twaalf stammen) onder de ongehoorzaamheid besloten, opdat Hij hun allen zou barmhartig zijn.

De olijfboom is het hele volk Israël

Romeinen 3

- 1 Welk is dan het voordeel van den Jood? Of welk is de nuttigheid der besnijdenis?
- 2 Vele in alle manier; want dit is wel het eerste, dat **hun de Woorden Gods zijn toebetrouwd.**

De Olijfboom is typologisch het hele volk Israël. Zij had de verantwoordelijkheid ontvangen om het Woord van God te geloven, en aan anderen te onderwijzen. Aan Israël waren de Woorden van God toevertrouwd. Maar de tien-stammen waren ontrouw aan het Woord van God, en uiteindelijk werden deze takken van de tamme olijfboom afgesneden. De tien-stammen werden verstrooid onder de heidenen. Dat gedeelte, Efraïm, werd een *wilde* olijfboom. Alleen de takken van Juda zaten nu nog aan de olijfboom. Maar ook Juda, de twee-stammen, bleven niet trouw aan het Woord, en zij verwierpen en kruisigden de Heere

Jezus. Ook *na* de Opstanding verwierp Juda de Heere Jezus Christus. Nu werden ook de ontrouwe *natuurlijke* takken van het Joodse volk afgesneden van de olijfboom.

De volheid van de heidenen

De Zaligheid en de verantwoordelijkheid om het Woord van God te prediken, werd aan een *ander* volk gegeven, aan een *ánder* deel van Israël. En dit is in de praktijk nu nog steeds zo. De wilde takken van de tien-stammen, Efraïm, ofwel de *hële* wilde olijfboom is weer geënt in de tamme olijfboom. Maar bij de opname van de Gemeente verdwijnen de wilde takken van de tamme olijfboom weer. De opname van de Gemeente wordt hier 'de volheid van de heidenen' genoemd. En ná de zeventigste Jaarweek zullen de natuurlijke tamme takken van Juda weer geënt worden.

Uiteindelijk hebben alle twaalf stammen deel aan de olijfboom

Als *wilde* afgehouden takken (de Gemeente; in het bijzonder voortgekomen uit Efraïm, de tien-stammen) in een tamme, goede olijfboom kunnen worden geënt, hoeveel beter kunnen dan afgehouden *natuurlijke* tamme takken (Juda, de twee-stammen) terug worden geënt!?! Paulus zegt dat de *natuurlijke* tamme takken, de twee-stammen, weer geënt zullen worden ná de opname van de Gemeente. En die tamme afgehouden takken zullen *na* de zeventigste Jaarweek weer geënt worden in de olijfboom. Juda zal dan weer de verantwoordelijkheid dragen om het Evangelie te prediken. En op grond van geloof zullen dan de aardse takken van Efraïm, de tien-stammen weer opnieuw geënt worden. En uiteindelijk hebben alle twaalf stammen dan weer deel aan de olijfboom. En delen zij allen weer in de verantwoordelijkheid wat betreft het onderwijzen en bewaren van het Woord.

Huis van God

Efeze 2

19 Zo zijt gij (gelovige heidenen uit de tien-stammen) dan niet meer vreemdelingen en bijwoners, maar medeburgers der heiligen, en huisgenoten Gods;

De gelovige heidenen uit de tien-stammen, *waren* vervreemd van het burgerschap van Israël. Zij zijn nu, op grond van geloof, en de inwonende Heilige Geest, *geen* vreemdelingen, oftewel bijwoners meer. Zij zijn door het Bloed van de Heere Jezus Christus leden van Zijn Lichaam geworden. Zij zijn niet meer *vervreemd* van het burgerschap van Israël, maar zijn op grond van geloof *medeburgers* van Israël geworden. Het Hemels Israël is op dit moment het Huis van God. Zijn Huisgenoten zijn *alle* gelovigen van deze Bedeling. Alle gelovigen van ná Zijn Opstanding. De Gemeente is nu het Huis Gods. Christus woont daar samen met Zijn broederen. Op dit moment bevindt de Heere Jezus Christus, het Woord, Zich in de Hemel. In een Hemelse Tempel in het Hemelse Jeruzalem. Tesamen met het Israël Gods dat Boven is.

Hebreeën 3

*4 Want een ieder huis wordt van iemand gebouwd; maar Die dit alles gebouwd heeft, is God.
5 En Mozes is wel getrouw geweest in geheel zijn huis (Israël), als een dienaar, tot getuiging der dingen, die daarna gesproken zouden worden;*

6 Maar Christus, als de Zoon over Zijn eigen huis; **Wiens huis wij zijn (de Gemeente)**, indien wij maar de vrijmoedigheid en den roem der hoop tot het einde toe vast behouden

Dank U

Wij danken U Hemelse Vader voor het grote voorrecht dat wij U gevonden hebben, door de prediking van het Evangelie. Wij danken U dat wij Hemelburgers geworden zijn. Wij zijn als Gemeente en Lichaam, mede met U in de Hemel gezet. Wij danken U dat wij, die eertijds onnuttig waren, nuttig gemaakt zijn. Wij zijn door Uw dood en Opstanding bekwaam gemaakt om de Levende God te dienen. Dienaren van het Nieuwe Verbond. Wij danken U voor het Evangelie van Paulus dat tot ons gekomen is, waardoor wij mogen beseffen dat wij deel uitmaken van het eerstgeboorterecht wat U bestemd heeft voor de Gemeente. Wij danken U dat we daardoor een Hemelse toekomst hebben. Wij danken U dat dit niet afhangt van *wie* of *hoe* wij van nature zijn, maar dat dit alleen afhangt van of wij geloven in U. Wij danken U dat wij alleen door Uw Barmhartige *Genade* Zalig geworden zijn. En Genade schept geen enkele verplichting. Dank U voor de diepe geestelijke waarden van deze Brief aan Filemon.

Amen.

